

Polyteekkari

Polytekaren

>> nro 03/2005 TKY Otaniemi



CAN DO.

SAIJA KETOLAN PUOLESTA

>> Toimittajalta

M

inä tein viime lauantaina henkilökohtaista historiaa katselemalla yli 20 minuuttia Miss-Suomi kilpailuja vapaaehtoisesti ja selvinpäin. Kokemus osoittautui kohtalaiseksi kärsimykseksi varsinkin ohjelman taustalla tauotta pyörineen maailman helpoimman purkkajazzin tai lahjattoman hissimusiikin takia.

Missikandidaattien kommentit syövyttivät välittömästi reikiä aivoihin. ”Mun mielestä tää on tosi kivaa, mä suosittelen tätä kaikille”. Näitä kommentteja kuunnellessa minulle tuli jostain syystä mieleen kummallisia kysymyksiä, kuten onko avaruudessa älyllistä elämää, tuleeko pissiksistä isona bimboja ja jos Lenita Airisto olisi mies, niin kuka mies hän olisi?

Lehdistön ihannetyttö, 18-vuotias Elina Nurmi oli kohtalaisen pornon näköinen, mutta tästä tuli mieleen, onko lähemmäs kolmekymppisenä enää lupa kuolata 18-vuotiaiden tyttöjen perään. Jostain syystä tämä ajatus ei tunnu häiritsevän missibisneksen taustalla hääriviä likaisia vanhoja setiä. Tai ehkä missien ”viattomuuden” vaatimuksiin liittyikin todellisuudessa lähinnä se, että teennäistä illuusiota vaalimalla likaiset vanhat sedät yrittävät olla olematta likaisia vanhoja setiä.

Varsikin tästä syystä minä olen pahoillani turkulaisen Saija Ketolan painostamisesta ulos kilpailusta. Kuten jokainen viimeisten parin

viikon aikana iltapäivälehtiä vilkaissutkaan erinomaisesti tietää, painostettiin Saija ”Sissy” Ketola ulos kilpailusta sen jälkeen, kun selvisi, että hän oli poseerannut muutamissa alastonkuvissa. Polyteekkarin toimituskunta harrasti netissä tutkivaa journalismia ja löysi Saija Ketolan kohutut, Erotiikan Maailmassa ja Jallussa julkaistut kuvat. Toisin kuin esimerkiksi Iltalehdessä väitettiin, eivät kuvat ole ”kovaa pornoa”, vaan lähempänä Playboy-tyyppistä erotiikkaa.

Samalla minulle selvisi, että nyt valitulla Miss Suomella, porvoolaisella Hanna Ekillä on tatuointi takapuolella. En muista näykökötä tatuointi televisiossa, mutta missikiertueella kandidaatit oli pistetty lavalle läpinäkyvissä alusvaatteissa. Näin tekopyhät likaiset vanhat sedät voivat ihailla nuorta ja kaunista paljasta pintaa oikein Marjo Sjöroosin luvalla.

Jostain syystä minä en vain osaa pitää televisiossa bikineissä lavalla seisovaa missiä yhtään vähempää seksiobjektina, kuin lehdessä alasti esiintyvää naista. Vaikka missikisoja voi pitää harmittomana hömppänä ja viihdyttävänä ajankuluna, on missikisojen tämänhetkinen naisihanne barbimainen kotityttö, joka pystyy yhdistämään kaupallisen pinnallisuuden täydelliseen avuttomuuteen. Samalla missikisoista kirjoittavat lehdet vahvistavat lähes muuttumattomina suoraan 1950-luvulta periytyviä sukupuoli-rooleja, joidenka mukaan naisen tärkeimmät ominaisuudet ovat näyttää hyvältä ja osata laittaa kiltisti hyvää ruokaa.

Missikisojen finaalin kohokohta nähtiin, kun missikisojen juontajaksi yllättävän asiallinen Jussi Halli pyysi väistyvää Miss Suo-

mea Mira Saloa mainitsemaan paria asiaa, mitä missin ei kannata päästää suustaan, että saa olla rauhassa. Tämä kysymys taisi lipsahtaa juontajalta käsikirjoituksen ohi, sillä Salo meni aivan vaikeaksi. Lopulta hän onnistui sanomaan, että ”parempi olla sanomatta”. Seuraavaan kysymykseen Mira Salo osasi hymyillä paljon sujuvammin: ”Missin on tärkeintä osata olla oma itsensä.” Aivan varmasti. Nyt misseydessä korostuu ulkonäön lisäksi vain se, että missillä ei saa olla omia mielipiteitä mistään asioista.

Polyteekkari toivottaa Saija Ketolalle tsemppiä, jaksamista ja aurinkoista kevättä. Saijan Ilta-Sanomissa julkaistu motto ”elä ja anna toisten elää” sopii hyvin terveisiksi tiukkapipoisimmille moraalinvartijoille.



s. 13



s. 9

KAMPUKSELLA KUULTUA:
”Ysiykstoistanen on paljon kiukkuisempi peli kuin tää.”
Väärinpysäköidyn BMW 645:n keski-ikää lähestyvä omistaja vertaili kulkupeliään aiempaan autoonsa Otaniemen ostarin edessä 25.1.



s. 17

Polyteekkarin 9.2. 2005

Heavya, rockia ja sellua -numero

Pekka odottaa innolla läsäkoskelle muuttoa s. 9
Kylävastaava kyläneuvoston hiillostettavana s. 13
Turpa kiinni luennoilla! s. 14
Zen Café Gravitaatioon fiilispohjalta s. 15
Lemmenjuomien taikaa s. 17

KANNEN KUVA ESA VIRTANEN, SONATA ARCTICA KAAPELILLA FINNISH METAL EXPOSSA

POLYTEEKKARI – POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 4500 kpl

Painopaikka: I-Print, Seinäjoki

ISSN 1459-0816

Vastaava toimittaja

Mikko Arvinen, mikko.arvinen@polyteekkari.fi

Toimitussihteeri

Erika Eerola, erika.eerola@polyteekkari.fi

Toimittaja

Santeri Kontinen, santeri.kontinen@polyteekkari.fi

Ulkoasu

Marika Eerola, marika.eerola@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Pirunryrkki Oy 02 2331 030 (kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat)

RC kustannus Oy 03 7517 888, 044 5000 440

(paikallinen mainosmyynti)

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta

Mediakortti: www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, 09 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, yhteyshenkilö Jari Laitinen, jalaitin@cc.hut.fi

Polyteekkari ilmestyy seuraavan kerran 23.2.

Aineisto toimitukseen 16.2. mennessä.

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

Polyteekkari
painetaan
UPM-Kymmenen
valmistamalle
paperille

Cantina
Teekkariystävällinen opiskelijaravintola
Aukioloajat
ma-to 10.30-24.00
pe 10.30-01.00
à la carte -listalta opiskelijat -10%
Happy Hour
KESKIVIikkoisin ja perjantaisin
KLO: 15.00-18.00
ISO OLUT 3.00 euroa
ISO SIIDERI 4.30 euroa
MEILLÄ MYÖS BILJARDIPÖYTÄ JA ERILAISIA PELEJÄ!
Ia, su tilauksesta auki

www.ravintolacantina.com



TKY:n sopo-sihtööri Eija Tikkanen ja SYL:n kollega Elina Karjalaisen tulivat Kelan päätoimitalolle Taka-Töölöön opiskelijoiden toimeentulotutkimuksen julkaisutilaisuuteen.

Lainaa ei haluta nostaa elämiseen

Tätä on hieman arveluttavaa sanoa opiskelijalehdessä, mutta teekkareiden toimeentulotilanne näyttää kohtalaisen hyvältä. Tammikuun viimeisenä päivänä julkaistun opiskelijoiden toimeentulotutkimuksen mukaan teknillis-tieteellisen alan yliopisto-opiskelijoiden käytettävissä oleva rahamäärä oli loka-kuussa 2003 tehdyn kyselyn mukaan keskimäärin 800 euroa kuukaudessa. Kaikkien korkeakouluopiskelijoiden keskitulo oli 680 euroa kuussa.

Opiskelijajärjestöjen tutkimussäätiö Otuksen tutkija **Taru Berndtsonin** tekemän tutkimuksen mukaan hieman yli puolet opiskelijoista käy töissä lukukauden aikana. Pääkaupunkiseudulla opiskelijoiden työssäkäynti on kuitenkin selvästi muuta maata yleisempää, sillä pk-seudun päätoimisista opiskelijoista peräti 67 % kävi töissä lukuvuoden aikana. Teknis-tieteellisen alan opiskelijat ovat muita paremmassa asemassa, sillä työtätekevistä tekkareista kaksi kolmesta oli päässyt koulutus-

MIKKO ARVINEN

ta vastaaviin töihin keskiarvon ollessa noin 50 prosenttia.

TKK:lta lokakuussa 2003 tehtyyn kyselyyn osallistui 203 opiskelijaa. Tuolloin kaikista tekkareista 31 % ei nostonut lainkaan opintotukea korkeiden tulojen (tai liian alhaisten opintotuen tulojen) takia.

Töissä käytiin sekä toimeentulon että työkokemuksen hankkimisen vuoksi. Työssäkäyvistä yliopisto-opiskelijoista puolet koki työnteon haittaavan opiskelua. Ikävin tilanne on kuitenkin niillä opiskelijoilla, jotka eivät saa vanhemmiltaan taloudellista tukea (mediaani 100 e/kk) tai joilla sairaus estää lisätulojen hankkimisen. Kaikista opiskelijoista noin 40 % on nostonut opintolainaa. Tutkimuksen mukaan lainaa ei haluta nostaa elämiseen, mutta sillä rahoitetaan usein suurempia yksittäisiä hankintoja tai ulkomailla opiskelua.

Valitettavasti osa tutkimuksessa esitettyjen kysymysten vastauksista jäi ilmeisesti vain Kelan omaan tietoon. Olisi ollut kiinnostavaa tietää,

mikä opintotuen riittävä taso olisi vastaajien mielestä ollut ja kuinka suuri osa opintotuesta saisi opiskelijoiden mielestä olla lainaa. Miksiköhän näitä vastauksia ei julkaistu?

Toimeentulotutkimuksen julkaisutilaisuudessa kuultiin mielenkiintoinen episodi, kun Kelan erikoistutkija **Ulla Hämäläinen** kehotti opiskelijoita suhtautumaan opintolainaan nykyistä myönteisemmin. Hämäläisen mielestä opiskelijoiden pitäisi nähdä opiskelu investointina tulevaisuuteen, mihin myös opiskelijoiden itsensä pitäisi panostaa nykyistä enemmän. Hämäläisen mukaan nykynuorten tulevaisuuden näkymät eivät ole läheskään niin epävarmoja, kuin mitä opiskelijat itse tuntuvat kuvittelevan.

Nämä kommentit saivat varsinakin HYY:n humanistit takajaloilleen. He muun muassa epäilivät, että ekonomi Hämäläisellä saattaisi olla lievästi sanottuna turhan ruusuinen kuva esimerkiksi humanistien valmistumisen jälkeisestä työllistymisestä ja palkkauksesta.

Lopulta tunnelma kuitenkin keveni, kun Taru Berndtson aloitti lauseensa sanomalla, että ”minä luulen, että te raivostutte tästäkin, mutta en minä usko, että tuhannen euron opintolaina ketään aivan perikatoon veisi”. ■



KUVA: RAIMO LAURÉN

Masa kävi Masan luona kahvilla

Pääministeri **Matti Vanhanen** vieraili Teknillisellä korkeakoululla 26. tammikuuta rehtori **Matti Pursulan** vieraana.

Samalla myös ylioppilaskunnan edustajille tarjoutui mahdollisuus tavata pääministeri. Hallituksen puheenjohtaja **Christian Elg** ja TKY:n hallituksen kuuluva **Sini Numminen** kiittelivät pääministeri Vanhasta valtiovallan kanssa hyvin sujuneesta yhteistyöstä ja opiskelijoiden asumislisän vuokrakaton nostamisesta 252 euroon.

Lisäksi he keskustelivat ensi syksynä tulevan tutkintorakennemuutoksen vaikutuksista, opintoaikojen rajausesityksistä ja opiskelijoiden toimeentulosta.

TKY:n edustajat toivoivat, että opintotuen tuloaroja voitaisiin korottaa nykyistä paremmin pääkaupunkiseudun elinkuluja vastaavalle tasolle.

Myös Polyteekkari haluaa toivottaa pääministerille aurinkoista kevättä. ■

SYL:N PJ ARTTU LAASONEN: SYL KUMMASTELEE MINISTEREIDEN INTOA RAJATA JO VALMIIKSI ENNÄTYSMÄISESTI LYHENTYNEITÄ OPINTOAIKOJA JA ESITELLÄ KESKENERÄISTÄ OPINTOLAINAVÄHENNYS-MALLIA. ”KULTTUURIMINISTERIN ESITTÄMÄ OPINTOLAINAN VEROVÄHENNYSMALLI LOISTAA KESKENERÄISYYDELLÄÄN.”

Opintolainan verovähennysmalli

TIMO VARJO, TKY:N HALLITUKSEN SOPO-VASTAAVA

Sivistyspoliittinen ministerityöryhmä julkaisi 28.1.2005 tiedotteen opintotukeen kohdistuvista muutoksista. Esitetyillä muutoksilla pyritään lyhentämään opiskeluaikaa ja kohentamaan korkeakouluopiskelijoiden opintososiaalista asemaa.

Tiedotteessa kerrotaan opintolainan enimmäismäärän nousevan 1.8.2005 alkaen 300 euroon kuussa. Tällä hetkellä määrä on 220 euroa kuussa. TKK:n uudet opiskelijat saavat opintotukea 1.8.2005 alkaen 55 kuukauden ajan, ja opintolainaa voivat myös vanhat nostaa 300 euroa tukikuukautta kohden.

Ministeriö on kehittänyt porkkanaksi opintonsa 1.8.2005 jälkeen aloitaville verovähennysmallin, joka opinnot määrääjassa (5+2 vuotta) suorittaneelle opiskelijalle tarkoittaa sitä, että hän voi vähentää 30 % lainan 2500 euroa ylittävältä osalta korkeakoulututkimuksen suorittamisen jälkeisessä verotuksessa. Vähennys olisi käytettävissä tutkinnon suorittamisvuotta seuraavan 10 vuoden aikana.

Rajoittavana tekijänä on se, että opintolainaa saa vähentää vain 45 (5 x 9) kuukauden osalta. $45 \times 300 = 13\,500$ euroa. Maksimissaan veroista saa vähennettyä $0,3 \times (13\,500 - 2500) = 3300$ euroa. Vähennyksessä ei oteta huomioon lainan korkoa, vaan tämä jää opiskelijan maksettavaksi!

Verovähennysmallista tehtyjen laskelmien mukaan vain hyvin harvojen opiskelijoiden opintolainavähennykset olisivat suuremmat kuin kertyneet korot (laskettuna viiden prosentin korkotasolla inflaatiota huomioimatta). 5+2 vuoden määräaikaan on mahdollista saada vielä maksimissaan kaksi vuotta lisäaikaa (5+2+2), jos opiskelija suorittaa opiskeluaikana asevelvollisuuden, on opiskeluaikanaan isyys-, äitiys-, vanhempain- tai sairauspäivärahalla, saa työkyvyttömyyden perusteella maksettavaa eläkettä tai saa kansaneläkelain mukaista työkyvyttömyyseläkettä.

TKY ei vastusta suoranaisesti opintolainan ideaa osana opintotuen kehittämistä. Opintolainan verovähennysmalli esitetyssä muodossaan ei kuitenkaan houkuttele opiskelijoita riittävästi lainanottoon. Verovähennysmallin sisältö saattaa muuttua helmikuussa, kun lakiesitys tulee eduskunnan päätettäväksi. ■

Verovähennysmallin räikeimpiä epäkohtia

- Ei mahdollista osa-aikaista opiskelua ja opiskelijoiden työssäkäyntiä opintojen ohella.
- 2500 euron raja on liian korkea (TKK:lta lainaa otetaan vasta opintojen loppuvaiheessa).
- 30 % vähennysprosentti on liian matala (lainan korot syövät koko verovähennyksen).
- Malli on äärimmäisen monimutkainen niin opiskelijalle kuin hallinnolle (Kela ja verohallinto ovat antaneet kielteisen lausunnon).

- Mahdollistaako tutkintorakennemuutostarpeeksi joustavan opintojensuunnittelun?
- Opinnot voivat viivästyä itsestä riippumattomista syistä.
- Syrjii perheellisiä opiskelijoita, maahanmuuttajia ja tuplatutkinnon tekijöitä.
- Loppuuko järjestöaktiivisuus?
- Verovähennystä ei voi hyödyntää henkilö, jolla ei ole työtuloja valmistumisen jälkeen Suomessa.

TTEY-kiistaan odotetaan ratkaisua

Teekkaritoiminnan edistämisyhdistyksen kiistaan ollaan saamassa mahdollisesti lopullinen ratkaisu. Viimeisen tiedon mukaan hovioikeuden ratkaisu on tulossa tällä viikolla (viikolla 6.).

Yli kymmenen vuotta jatkunut kiistely yhdistyksen hallinnasta saatetaan näin saada päätökseen. Hovioikeus käsitteli ns. Ostrobotnian moitekanteen valitusta joulukuun alussa. Pohjimmiltaan kyse on siitä, olivatko TKY:n tukemat yhdistyksen perustajajäsenet oikeutettuja valitsemaan yhdistykselle uuden johtokunnan Bottalla vuonna 2000 pidetyssä kokouksessa.

Lisäksi hovioikeus antaa päätöksen ns. Vartola-Saarialho-Kaariokanteen pöydällejäätämispäätöksessä. Yhdistyksen jäsenet **Matti Kaario**, **Antti Saarialho** ja **Kalle**

Vartola vaativat oikeutta julistamaan laittomiksi kaikki yhdistyksen vuoden 1989 ja 19.12.2000 välillä tekemät päätökset. Vaikka he olivat tuona aikana yhdistyksen laillisia jäseniä, ei heitä kutsuttu yhdistyksen kokouksiin ko. aikana. Tällä perusteella kaikki TTEY:n tuona aikana tekemät päätökset olisivat laittomia. Yhdistykselle ei ole valittu virallista johtokuntaa vuoden 1989 jälkeen.

Viime syksynä TKY:n tunnustaman TTEY:n johtokunnan puheenjohtaja **Erkki Inkinen** nosti lisäksi kanteen yhdistystä 1970-luvulta 1980-luvun loppuun hallinnutta **Alari Kujalaa** vastaan. Tämä asia käsitellään kuitenkin myöhemmin käräjäoikeudessa, todennäköisesti kesällä 2005.

Alari Kujala on kesällä 2004 vas-

toin toimenpidekieltoaan jälleen toiminut TTEY:n nimissä. Hän otti vanhentuneen yhdistysrekisteriotteen avulla vastaan käräjäoikeudessa velkomiskanteen, jossa heidän puolen asianajotoimisto Castren & Snellman perii saataviaan oikeudenkäyntikuluista ennen Bottaa Kujalta ja hänen myötäpuoliltaan. Näin Kujala yritti saada TTEY:n maksamaan tämän laskun. Tilit ovat kuitenkin edelleen jäissä, eivätkä ne tule avautumaan ennen kuin tämä tapaus on käsitelty loppuun.

TTEY perustettiin vuonna 1948 nimensä mukaisesti teekkaritoiminnan tukemiseen ja edistämiseen, mutta TKY:n näkemyksen mukaan yhdistys on vuosikymmenten aikana ajautunut liian kauas teekkaritoiminnan todellisesti tukemisesta. ■



KUVA JUHA STJÄRNSTEDT

Virallinen Totuus

TKY:n hallituksen kansainvälisten asioiden vastaava
Susanna Nordstén

PÄÄTÖSTEN TEKOA, PÄÄTÖSTEN TEKOA...

Viime kesänä nousivat opiskelijoiden niskakarvat pystyyn. Syynä oli keskustelu korkeakoulujen lukukausimaksuista. Tähän asti olemme saaneet nauttia ilmaisesta, korkealaatuisesta koulutuksesta. Jatkossa tämä ei ole niin varmaa, sillä Tanskassa ja Ruotsissa puuhataan jo yliopistolain uudistuksen parissa. Näissä Pohjoismaissa ollaan ottamassa käyttöön opintomaksua EU:n ulkopuolelta tuleville opiskelijoille. Samaa harkitaan myös Suomeen.

Osaksi lukukausimaksujen puolesta puhumista kyydittää Erasmus-Mundus -ohjelma, johon muun muassa automaatio- ja systeemitekniikan SpaceMasters-ohjelma hyväksyttiin muutama viikko sitten. Tämä EU:n rahoittama ohjelma tarjoaa kehityksimaista tuleville opiskelijoille kuukausittaisen 1600 euron stipendin. Tämän lisäksi hän saa vuodessa ylimääräisen 5000 euroa, joka olisi tarkoitus käyttää opetuskulujen kattamiseen. Suomessa on kuitenkin laitonta ottaa perusopetuksesta maksua, joten Suomeen EU:n ulkopuolelta tuleville jäisi koko 5000 euroa omaan käyttöön. Samassa ohjelmassa oleva suomalainen opiskelija taas saisi ainoastaan Erasmus-stipendin, joka TKK:lla on lukukaudessa 1010 euroa.

Useiden yliopistojen rehtorit ovat ottaneet kantaa lukukausimaksuihin, useimmat niiden puolesta. Ylioppilaskunnat taas vastustavat nii-

tä. Vaikka lukukausimaksut aluksi kohdistuisivatkin vain EU:n ulkopuolelta tuleviin opiskelijoihin, ei ole mahdotonta, että ennen pitkää myös suomalaiset opiskelijat joutuisivat maksamaan koulutuksestaan. Mikä sitten olisi oikea hinta? Kuka tai mikä on oikea taho määrittämään suomalaisen opetuksen hinnan? Lukukausimaksun suuruus vaikuttaisi myös suoraan koulun imagoon. Liian alhainen hinta karkottaisi huipputason opiskelijat, koska kaikkihan tietävät, ettei halvalla saa hyvää. Toisaalta liian korkea maksu karkottaa jo itsessään opiskelijoita. Kuka tulisi Suomeen opiskelemaan, mikäli täälläkin perittäisiin lukukausimaksuja?

Myös opetuksen laatu vaikuttaa maksullisuuteen. Opiskelijoilla on oikeus vaatia entistä laadukkaampaa opetusta, mikäli he joutuvat maksamaan siitä. Miten yliopistoilla riittää resursseja opiskelijoiden vaatimusten täyttämiseen?

Suomessakin opetus on aikoinaan ollut maksullista. Muun muassa tentteihin osallistumisesta joutui maksamaan. Kuitenkin tämän hetkisen lain mukaan pitää opetuksen olla ilmaista. Oletettavissa on, että muutaman vuosikymmenen jälkeen kumotaan nyt tehtävä päätös. Jokainen sukupolvi tekee toki ratkaisut omista näkökannoistaan käsin, mutta onko tässä mitään järkeä?



Kansainvälisen isoilun lyhyt oppimäärä

"Kv-ISOhenkilö (eli isohenkilö) tarvitsee jonkun verran sosiaalisuutta, ennakkoluulottomuutta ja jonkinlaista kielitaitoa. Tosin vähäiselläkin kielitaidolla pystyy vaihto-opiskelijoita auttamaan", tiivistää viime vuoden kv-isohenkilövastaava **Maiiina Turanlahti** hyvän kv-isohenkilön ominaisuuksia.

Siinä missä isohenkilöt auttavat suomalaisia opiskelijoita opiskelun ja opiskelijaelämän alkuun, kv-isohenkilöt auttavat ulkomaalaisia opiskelijoita suomalaiseen teekkarikulttuuriin sopeutumisessa ja erilaisissa käytännön asioissa. Kv-isojen toimintaa koordinoi kv-isohenkilövästava, joka toimii myös yhdyshenkilönä TKK:n ja ylioppilaskunnan välillä.

Kv-isoja haetaan joka kevät ja syksy, ja kaikki halukkaat pääsevät toimintaan mukaan. Ainoana edellytyksenä on kiinnostus kansainvälisyyteen. "Useat kv-isot ovat olleet vaihdossa. Osa taas haluaa lähteä itse vaihtoon tai tutustua muihinkin kuin suomalaisiin TKK:lla", Maiiina kertoo.

Vaikka halukkaita kv-toimintaan on ollut mukavasti, uusia innokkaita kv-isoja voisi Maiiinan mukaan olla vielä enemmänkin etenkin syksyisin. Viime syksynä TKK:lle saapui vajaa 170 ulkomaalaista vaihto-opiskelijaa ja nyt keväälle vajaa 70. "Viime syksynä oli keskimäärin 3 vaihtaria per kv-iso, nyt tammikuussa oli melkein yhtä paljon isoja kuin vaihtareita", Maiiina toteaa.

Vaihtariryhmiä muodostettaessa pyritään siihen, että mahdollisimman moni kv-iso on samalta osastolta kuin vaihtari. Kuitenkin kv-isojen toiveet kielistä, joita he haluaisivat vaihtareidensa kanssa käyttää, ovat etusijalla.

Yhden illan kestävässä koulutuksessa tuleville kv-isoille kerrotaan esimerkiksi millaista on olla vaihto-opiskelijana Suomessa ja mitkä ovat tärkeimmät asiat, joita vaihto-opiskelijoiden kanssa tehdään. Työnkuvaan kuuluu esimerkiksi vaihtarin hakeminen lentokentältä, asuntoon vieminen, ilmoittautuminen TKK:lla, pankkitilin avaaminen ja opiskeluun liittyvien käytäntöjen kertominen. Kv-ISOhenkilö -oppaassa käsketään myös pitämään hauskaa vaihto-oppilaiden kanssa. Hauskanpito onnistuu esimerkiksi vaihto-opiskelijoille järjestävissä tapahtumissa.

"Viime syksynä oli kaupunkikierrros ratikalla ja Suomenlinnan reissu, viime vuoden tammikuussa baarikierros ja luistelua", Maiiina kertoo. Alun perehdyttämiskäsen jälkeen yhteydenpito vaihto-oppilaan ja kv-ison välillä riippuu vaihtarista ja kv-isosta. Yhteydenpitoa voi jatkaa vaikka koko loppuelämän, jos siltä tuntuu, tai sitten ei.

Isoilusta on uusien kokemusten lisäksi muutakin hyötyä – kv-isohenkilönä toimimisesta saa myös yhden opintoviikon vapaavalintaisiin kieliopintoihin sisällytettäviä opintoja.

Kysymyksiä kv-isohenkilötoiminnasta? Ota yhteys tämän vuoden kv-ISOhenkilövastaavaan Laura Turuseen: kv-isovastaava@tky.hut.fi.

ERIKA EERO LA

MATKALAUKKU- MATKA AJIEN APURIT

"Vaihto-oppilaat ymmärtävät sen, että kun talvella mennään hiihtämään, niin sen jälkeen mennään saunaan. Mutta monet kyselevät, minkä ihmeen takia suomalaiset änkeävät sinne kesäläkin?", Susanna Wallenius naurahtaa. Vaihto-opiskelijan kv-isohenkilö saa pestinsä aikana varautua muun muassa selittämään suomalaisia tapoja ja vastailemaan kummallisiinkin kysymyksiin.

Susanna, 3. vuosikurssin kemian opiskelija, on toiminut kv-isona kaksi kertaa, viimeksi viime syksynä. "Hakeminen kv-isoksi oli hetkellinen päähänpisto, sillä samaan aikaan värvättiin isoja suomalaisille fukseille, enkä innostunut siitä. Ajattelin, että tämä olisi ehkä vähän pienempi-muotoisempaa toimintaa, ja samalla kieliharjoitusta itselle," Susanna muistelee. "Mulla oli sama juttu: ei fukseille, mutta vaihtareiden tutorointi taas käy", **Miikka Männistö**, 3. vuosikurssin sähköteekkari ja tämän kevään kv-iso, toteaa.

Miikka määrittelee kv-ison ulkomaisen vaihto-oppilaan tutoriksi, henkilökohtaiseksi avustajaksi. Susannan mukaan kv-iso on henkilö, jonka puoleen vaihtari voi aina kääntyä kysymyksiin. Susanna on toiminut kv-isona saksalaiselle, amerikkalaiselle, ruotsalaiselle ja useammalle espanjalaiselle vaihto-opiskelijalle. Osaan porukasta hän pitää edelleen yhteyttä. Miikan ryhmään kuuluvat nyt kaksi ranskalaista vaihto-oppilasta, joista toinen puhuu suomea. "Hän on asunut suomalaisen tyttöystävänsä kanssa täällä puoli vuotta jo etukäteen. Hänelle pitää vain saada tämä teekkarimeininki päähän, muuten sillä on aika hyvin homma hanskassa. Toista vaihtaria pitää ohjata vähän enemmän", Miikka sanoo.

TERVETULOA SUOMEEN!

Työt alkavat jo ennen vaihto-opiskelijan saapumista Suomeen. "Tervetuloa Suomeen, olen tutorisi ja tulen hakemaan sinut lentokentältä. Jos sinulla on kysymyksiä etukäteen, laita niitä mailitse", Miikka kertoo toiselle vaihtarilleen lähettämästään sähköpostiviestistä. Osa vaihto-opiskelijoista kyseleeekin etukäteen vaikka mistä aina opinnoista alkaen, osa ilmoittaa vain saapumisaikansa. Varsinainen työ alkaa vaihto-opiskelijan lentokentältä hakemisella, ja usein ensimmäiset päivät kuluvat hektisesti vaihtareiden asioita hoitaessa. Miikan mukaan vaihto-opiskelijoiden kanssa kannattaa käydä yhdessä esimerkiksi ruokakaupassa, sillä esimerkiksi tuoteselosteita ei löydy aina englannin kielellä. "Suomessa hinnoittelutkin ovat joissakin kaupoissa mielenkiintoisia: on ziljardi hintalappua, ja vaihtari ei tiedä mihin tavaraan hinta kuuluu", Miikka sanoo.

Myös kv-isohenkilö voi oppia pestinsä aikana jotakin uutta. "Mä en tiennyt aikaisemmin, että täällä Otaniemessä on pankin konttori", Miikka naurahtaa. Myös eri kulttuurien tavat ja ajatusmaailmat tulevat tutuiksi. "Espanjalaisilla on perhekeskeinen kulttuuri: isät, äidit ja mummut asuvat saman katon alla. Useimmat espanjalaiset vaihto-opiskelijat asuvatkin Suo-



Kv-isot Susanna Wallenius ja Miikka Männistö kertovat, että kv-isoilu vie oman aikansa, mutta työ tarjoaa vastapainoksi paljon hienoja kokemuksia.

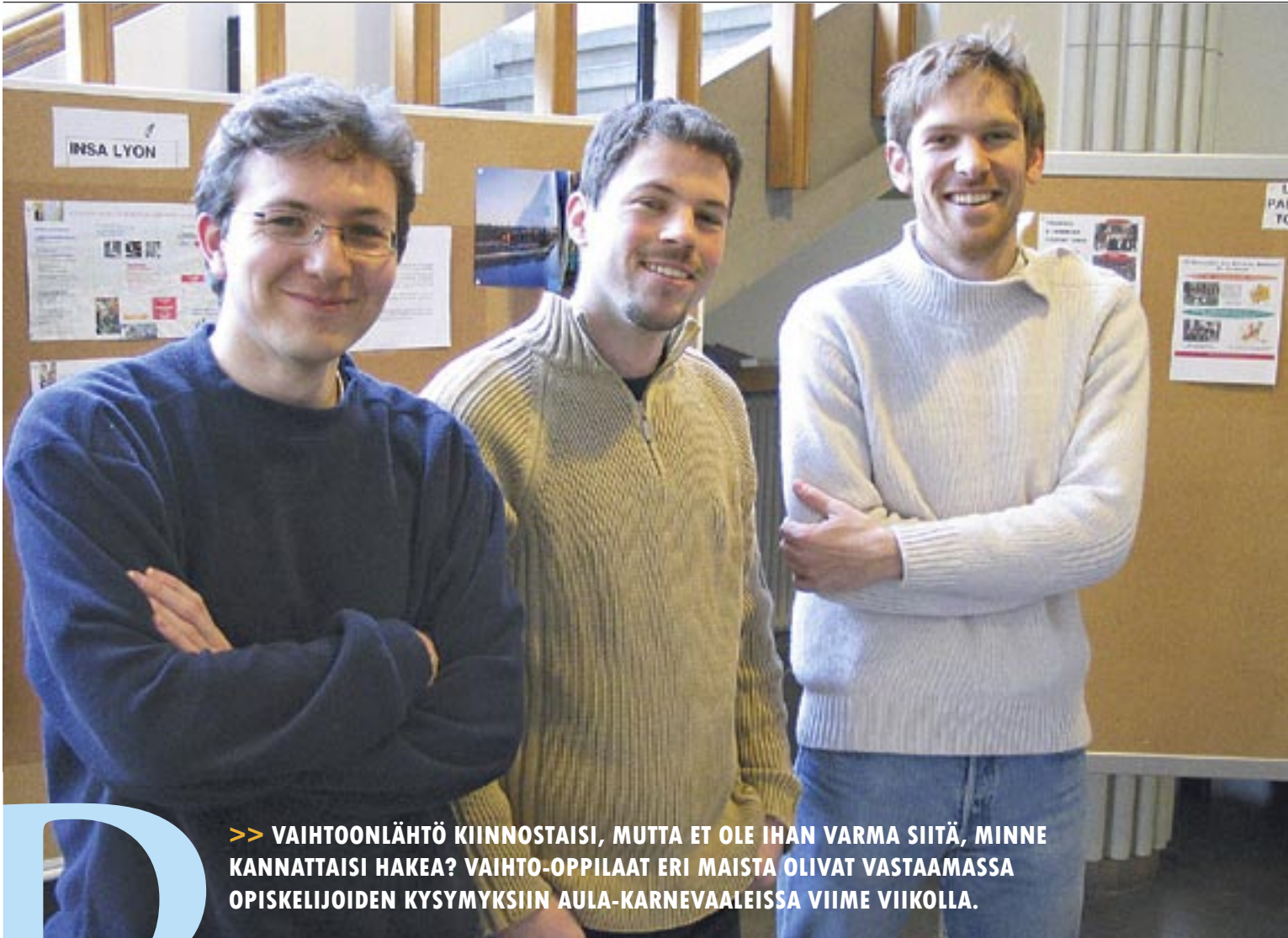
messa ensimmäistä kertaa yksin. Espanjalaiset vaihtarit kyselivät minulta, että sinä varmaan käyt joka viikonloppu kotona? Kerroin heille, että minulla on 500 kilometriä matkaa, joten en viitsi joka viikonloppu lähteä. Se oli heille hirveän ihmeellistä. Espanjalaiset kummastelivat, että näetkö sinä vanhempiasi niin harvoin?"

AVANTOINNIN EKSOTIIKKAA

Myös suomalaisten tavat ja ilmasto saattavat aiheuttaa ihmetystä. "Hyvin monelle juomiskulttuuri Suomessa on shokki, vaikka siitä on kerrottu etukäteen", Miikka naurahtaa. "Espanjalaiset ovat myös ihmetelleet sitä, että puita on joka paikassa. He sanovat, että heillä kotona on talo, tyhjää, talo, kun Suomessa on talo, puita, talo..." Susanna lisää. "Vaikka vähän aikaa sitten oli plus 5 astetta, vaihtarit valittivat, että täällähän jäätyy", Miikka jatkaa.

Vaikka saunominen on monelle vaihto-opiskelijalle aluksi vierasta puuhaa, syntyy saunoilla ruuhkaa saunan lauteille. "Avantouinti on vaihtareille hirveän hauskaa: maataan avannon reunalla ja otetaan kotiin kuvia", Susanna kertoo. Joskus vaihto-opiskelijat viihtyvät Suomessa jopa niin hyvin, että he haluavat palata takaisin. Susanna muistaakin heti yhden saksalaisen pojan, joka innostui niin paljon teekkarikulttuurista, että hän tuli vaihtoaikansa jälkeen takaisin Suomeen viettääkseen teekkarivapua täällä.

Suurin osa vaihto-opiskelijoista osaa arvostaa vapaaehtoisten opiskelijoiden heidän hyväkseen tekemää työtä. Kaikissa kouluissa ulkomailla ei kv-isotoimintaa edes ole. Myös suomalaiset kv-isot arvostavat kokemustaan. "Uskallan puhua enemmän englantia, ja itselle on tullut rohkeutta, että voisi lähteä joskus vaihtariksi tai ulkomaille harjoittelemaan. Olen nähnyt, että ei ole mahdotonta lähteä pelkän matkalaukun kanssa puoleksi vuodeksi tai vuodeksi jonnekin", Susanna toteaa. Miikka pitää kv-isoilun etuna erityisesti kielen oppimista, ja lähteeikin heti haastattelun jälkeen tapaamaan vaihtareitaan. "Mennään tekemään tietokonehommia", hän toteaa. ■



>> VAIHTOONLÄHTÖ KIINNOSTAISII, MUTTA ET OLE IHAN VARMA SIITÄ, MINNE KANNATTAISI HAKEA? VAIHTO-OPPILAAT ERI MAISTA OLIVAT VASTAAMASSA OPISKELIJOIDEN KYSYMYKSIIN AULA-KARNEVAALEISSA VIIME VIIKOLLÄ.

Ranskalaiset Antoine Brune, Damien Beaudres ja Adrian Cordonnier vastailevat innostuneesti omalla ständillään opiskelijoiden kysymyksiin. Antoinen mukaan AULA-karnevaalien järjestäminen on tärkeää erityisesti vaihto-opiskelijoille. ”Voimme kertoa suomalaisille mistä tulemme, sekä eroista Suomen ja Ranskan välillä. Ja yritämme tietenkin saada suomalaiset opiskelijat tulemaan Ranskaan. Ranska on hieno maa!” Antoine nauraa.

Damienin mukaan suurin ero Ranskassa opiskelussa Suomeen verrattuna on se, että lukukauden alussa lukujärjestys on suunniteltu ranskalaisille opiskelijoille valmiiksi. Opiskelijan tehtäväksi jää vain kurs-

Oman maan markkinointia AULA-KARNEVAALEISSA

sien seuraaminen. ”Toisinaan se on tylsää, jos haluaisit ottaa muita kursseja”, Damien toteaa. ”Ranskassa myös kaikki kurssit ovat ranskaksi. Se ei ole hyvä asia, sillä monet vaihto-oppilaat eivät halua tulla Ranskaan tämän takia”, Antoine jatkaa. Damien kuitenkin lisää, että vaikka kurssit olisivatkin ranskaksi, vaihto-opiskelija voi tehdä tentin useimmiten englanniksi.

Vaikka Suomessa pärjäisi englannilla, kertoo Adrian opiskelevansa suomea. Adrianista on tärkeää ym-

ERTIKKA EEROLA märtää suomalaista kulttuuria, ja se onnistuu hänen mielestään esimerkiksi kieltä opiskelemalla. ”Tiedän ihmisiä, jotka ovat olleet täällä kuusi vuotta ja silti he eivät puhu suomea. Se on ongelma.”

Saksalainen Julia Kempel nauhaa, kun kysyn, miksi hän tuli Suomeen. ”Miksi ei?”, Julia toteaa. Julia kertoo halunneensa vaihto-opiskelijaksi Euroopan pohjoisosaan, ja hakeneensa TKK:lle yliopiston hyvän maineen takia. Juli-

Ranskalaiset Adrian Cordonnier (vas.), Damien Beaudres ja Antoine Brune kertovat mielellään Ranskasta TKK:n opiskelijoille.

Business Linkage Programme, jossa on mahdollista työskennellä monien eri kansallisuuksien kanssa. ”Halusin kokea myös Suomen kovan ilmaston ja sen, miten pärjään näissä oloissa”, Julia toteaa ja myöntää samalla pettyneensä odotettua lämpimämpään talveen.

Julia ei myönnä kaipaavansa kotimaastaan tällä hetkellä mitään, sillä hänen yllätyksekseen Suomestakin saa intialaista ruokaa ja kebabia. Julia summaakin nopeasti vaihto-opiskeluajan hyviä puolia: ”Saa kokemuksia muualla asumisesta ja erilaisesta kulttuurista, tutustuu uusiin ihmisiin ja oppii uusia asioita.”

Vaihto-opiskelijaksi lähteminen kannattaa.

Saksalainen Julia Kempel kehuu suomalaisia ystävällisiksi ja auttavaisiksi.



Musa

Gallup

ERIKA EEROLA

1. Minkälaista musaa kuuntelet?
2. Minkä bändin haluaisit Otaniemeen keikalle?
3. Minkä bändin keikalla kävit viimeksi?



Michi, itävaltalainen vaihto-oppilas, sähkötekniikka

1. Kuuntelen punkrockia ja rockmusiikkia. Esimerkiksi Less than Jack, Blink 182, Die Toten Hosen ja Die Ärzte ovat hyviä.
2. Metallica olisi hauska nähdä, koska bändi on todella hyvä.
3. Näin viimeksi Metallica Aerodrome-rockfestivaaleilla Itävallassa. Bändillä oli hyvä keikka, koska he soittivat myös vanhoja biisejään.



Mikko, 1. vuosikurssi, konetekniikka

1. Kuuntelen vähän kaikenlaista, enimmäkseen psykeä, lähinnä Infected Mushroomia. Tykkään psykeä, koska se on yksinkertaista musiikkia.
2. Tuskin Infected Mushroom tulee tänne Israelista, mutta jotakin ton tyylisiä, koska ei ole tullut käytyä ton tyylisillä keikoilla.
3. Taisi olla intissä pakollinen Tiktakin keikka viime kesänä. En ollut siellä kuin alussa, kun siellä sai munkkeja ja koksia, mutta muut näyttivät ainakin olevan innoissaan.



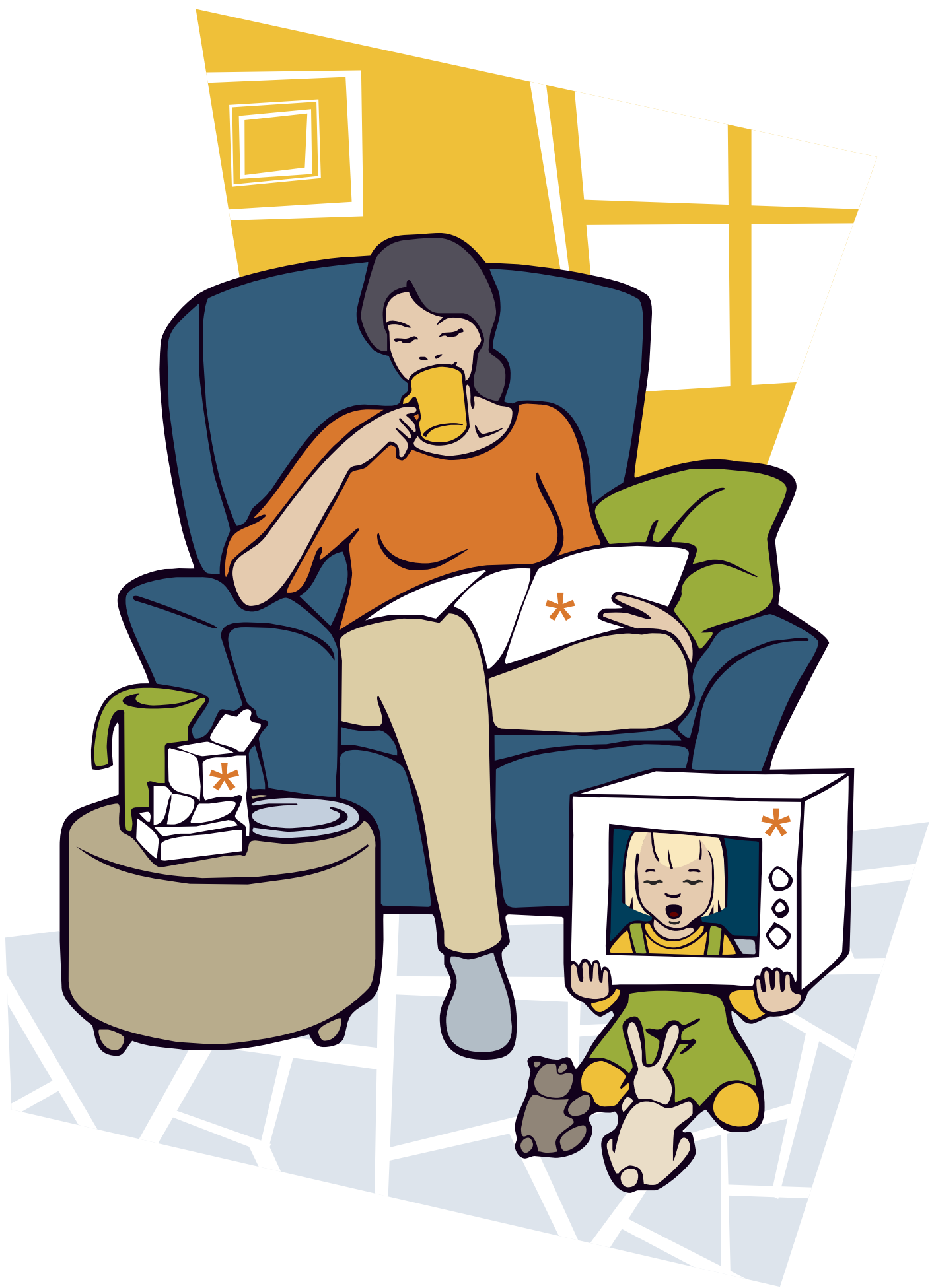
Heidi, 2. vuosikurssi, informaatioverkostot

1. Kuuntelen vähän kaikenlaista musiikkia. Suomipoppiä en tosin suostuisi kuuntelemaan, se ei vain innosta. Red Hot Chili Peppereitä olen kuunnellut jo pidemmän aikaa.
2. Olisi hyvä juttu, jos Chili Peppersit raahattaisiin tänne. Se olisi uudempi kokemus, ei tarvitsisi kuunnella aina Tiktakia ja Zen Cafétä.
3. Tiktak oli soittamassa RUK:n tanssiaisissa tammikuussa. Keikka oli aika avartava kokemus: siellä upseerioppilaat pomppivat ylösalaisin. Keikka oli ihan hyvä, yllätyin positiivisesti.



Maria, 1. vuosikurssi, rakennustekniikka

1. Kuuntelen melkein kaikenlaista musiikkia, mitä milloinkin. Rappi tosin ei mene, se ei vain ole mun makuuni. Mulla ei kuitenkaan ole mitään lempibändiä.
2. Joku suomalainen bändi olisi kiva, riittää että bändi soittaa hyvää musiikkia.
3. Viimeksi olin Lakinlaskijaisissa Tiktakin keikalla. Olin aika takana, niin en kuullut paljon mitään, mutta oli se keikka ihan ok.



***pulps** **for** **and fiction** **action**

■ Botnia is the leading brand name, in particular among those customers who manufacture high-class printing and writing papers, packaging boards and tissue products.

■ Botnia is a promise of in-depth fibre know-how and customer-oriented total service. A promise we intend to keep in everything we do.

BOTNIA

www.metsabotnia.com

"Puunjalostajakillan excursio" palkittiin vuoden teekkarikuvana

Simo Hiltunen voitti Vuoden teekkarikuva 2004 -kilpailun kuvallaan "Puunjalostajakillan excursio, Summa 3.3.2004". Toiseksi tuli **Oscar Lindfors** kuvalla "Yllätynyt torvensoittaja" ja kolmanneksi **Julia Jakka** otoksella "Hetkinen, olen puhelimessa". Oscar Lindfors sai kilpailussa myös kunniamaininnan kuvastaan "WC epäkunnossa". Pahoittelemme häiriötä".

Teemana vuoden 2004 kilpailussa oli teekkarikulttuuri 2000-luvulla. Kilpailun kuvat pohjasivat vielä suurelta osin vanhaan perinteeseen. "On jännä nähdä, mihin suuntaan teekkarikulttuuri lähivuosina mahdollisesti muuttuu", kommentoi juryn puolesta TKY:n hallituksen jäsen ja Polyteekkarimuseon intendentti **Jouni Saarenpää**.

Voittajakuva oli raadin mukaan valtukseltaan ja sommitelultaan erittäin onnistunut. Tuomaristo kuvaili kuvaa muun muassa seuraavin sanoin: "Kuva kertoo teekkarikulttuuriin kiinteästi liittyvistä excursioista tavanomaisesta poikkeavalla tavalla." Toiseksi tulleesta kuvasta jury totesi: "Klassinen tilannekuva, jonka sisältämä into on väärentämätöntä. Yhtä ajankohmainen kuin 20 vuotta sitten."

Pronssitilan saanut kuva kirvoitti seuraavia kommentteja: "Monikymmenvuotinen perinne tuotu 2000-luvulle. Vanhat torvet jyräävät uudehkot keksinnöt."

Teekkarikuvakilpailun tarkoituksena on kerätä kuvia Otaniemen teekkarikulttuurista.

Painettavaa elektroniikkaa ja älykkäitä maitotölkkejä

PAPERILLE TULOSTETTAVAT, painettavat mikropiirit saattavat olla arkipäivää jo muutaman vuoden kuluessa. VTT ja neljä yliopistoa kehittävät yhteisessä Printo-projektissa tuotepakkauksiin "älykkyyttä" tuovia elektroniikan ja optiikan osia. Yksinkertaistetusti sanottuna pinnoitetulle paperilla voidaan tulostaa elektronisia piirejä sähköä johtavilla, metallia sisältävillä "musteilla". Tavoitteisiin kuuluu esimerkiksi optisen lukumuistin ja painettavan valojohteen valmistaminen. Nämä mahdollistaisivat monipuolisten painettavien sovellusten edullisen valmistamisen erittäin suurella nopeudella.

Painokoneilta tämä vaatii lähes uskomatonta tarkkuutta, mutta

Oulussa sijaitsevalla VTT:n testipainokoneella on pystytty jo osoittamaan, että yksinkertaisten mikropiirien erittäin nopea painaminen on mahdollista.

Tulevaisuudessa esimerkiksi pakkausten hintamerkintöjä saatetaan pystyä muuttamaan automaattisesti kaupan hyllyllä ja pakkaukset saattavat osata esimerkiksi ohjata säilytystilojen lämpötilaa jos näyttäisi, että maitohyllyn lämpötila on nousemas-
sa turhan korkeaksi.

Paperin huokaisuus ja epätasaisuus aiheuttaa haasteita erittäin tarkalle painojäljelle, mutta hankkeessa mukana olevan M-realin edustajan mukaan jo käytössä olevan, pin-



noitetun hienopaperin laatu riittää erittäin vaativiin painotöihin.

Tulevaisuuden pakkauksissa orgaanisten valodiodien (OLED) avulla toteutettavat näytöt ovat erittäin tärkeässä roolissa. Näin pakkauksen pinnalle voidaan painaa esimerkiksi nykyistä näyttävämpiä kuvia. Aktiiviset optiset ja elektroniset piirit vaativat toimiakseen energiaa. Tätä varten Printo-projektissa kehitetään niin ikään painettavia kemiallisia ja orgaanisia aurinkokennoja.

Tutkimusprofessori **Harri Kopola** mukaan tavoitteena on, että painettavien komponenttien hinta ei nousisi muutamaa senttiä korkeammaksi. VTT:n, yliopistojen ja Tekesin lisäksi Printo-hankkeeseen osallistuu seitsemän suomalaisyritystä.

VTT Elektroniikan tutkimusprofessori **Harri Kopola** esitteli mallipakkauksia lukuisille toimittajille helmikuun alussa pidetyssä lehdistötilaisuudessa.



↑ Voittaja: **Simo Hiltunen**. "Puunjalostajakillan excursio, Summa 3.3.2004".

← 2. sija: **Oscar Lindfors**. ↓ 3. sija: **Julia Jakka**.



PARTURI-KAMPAAMO INNO-HAIR



INNOPOLI 1
Tekniikantie 12
02150 ESPOO
(09) 2517 2051

Laatupalvelua Innopolissa



Osa Jyväskylän Paviljonkiin saapuneista paperiteekkareista varautui jatkoihin ja yöpymiseen makuupusseilla ja retkipatjoilla.



*Suhdanteet vaihtelevat
mutta paperialalla riittää vakautta*

METSÄTEOLLISUUSPÄIVÄN ILMOITTAUTUMISLISTA TÄYTTYI ENNÄTYSAJASSA

Tammikuun lopulla kaksi bussia starttasi yön pimetydessä Puunjalostustekniikan osaston edestä kohti Jyväskylää. Vaikka kellon viisarit tuntuivat jähmettyneen pakkasessa kuutosen kohdalle, jaksoivat puunjalostajakiltalaiset innostua edessä olevasta metsäteollisuuspäivästä. FBI (Forest Based Industries) -metsäteollisuuspäivä on yksi alan yritysten ja opiskelijoiden tärkeimmistä kohtaamispaikoista. Vaikka FBI on tarkoitettu pikemminkin vapaamuotoiseksi yhteiseksi tapahtumaksi kuin rekrytointipäiväksi, ei kontaktien merkitystä voi koskaan väheksyä.

Nyt kuudetta kertaa järjestetty FBI on Suomen Paperi-insinöörien Yhdistyksen ja alan opiskelijoiden yhdessä organisoima tapahtuma. FBI järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 2000 Otaniemessä, minkä jälkeen se on kiertänyt kaikilla alan yliopisto-opetusta tarjoavilla paikkakunnilla, eli myös Oulussa, Tampereella, Lappeenrannassa ja Turussa.

Otaniemestä matkaan lähti 90 puunjalostajaa. Puunjalostajakillan viime vuoden puheenjohtaja **Maija Saastamoinen** kertoi, että osanottajalista täyttyi tänä vuonna ennätysajassa,

MIKKO ARVINE

sa, eivätkä kaikki kiinnostuneet valitettavasti mahtuneet mukaan. Ensi vuonna tilanne saat- taan olla parempi, sillä tapahtuma palaa takaisin syntysijoilleen Otaniemeen.

Lähes kaikki tapahtuman osanottajat olivat pukeutuneet nuorimpia opiskelijoita myöten tyylikkäisiin tummiin pukuihin.

– Excursioilla meillä on kyllä aina puvut päällä, eli ei tämä siinä mielessä poikkea normaalista, Maija Saastamoinen kertoi.

Yritysten edustajien lisäksi FBI tarjosi hyvän tilaisuuden tavata muita alan opiskelijoita. Yhteensä Jyväskylän messukeskukseen saapui noin 300 alan opiskelijaa ja 100 teollisuuden edustajaa eri puolilta Suomea.

UPM-Kymmenen henkilöstönkehittämisasi- antuntija **Anu Virtanen** piti FBI-päivää tärkeänä tapahtumana niin yrityksille kuin opiskelijoillekin. Virtasen mukaan työnantajat pääsevät yhdessä ”kilpailemaan” tulevista työntekijöistä ja erikoistapahtuma kokoaa alasta aidosti kiinnostuneita ihmisiä tapaamaan toisiaan.

Tapahtumaan on kuulunut aina olennaisena osana myös vapaamuotoisempi illallistilaisuus, missä opiskelijat ja mahdolliset tulevat työnantajat ovat voineet vaihtaa yhdessä ajatuksia ja kuulumisia. Ensimmäinen bussi takaisin Otaniemeen starttasi puolen yön jälkeen. ■

>> M-realn toimitusjohtaja lupaa tasaista kasvua

Metsäteollisuuspäivän yksi kiinnostavimmista puheenvuoroista kuultiin kun M-real Oyj:n vuoden alussa työnsä aloittanut toimitusjohtaja **Hannu Anttila** tarjosi opiskelijoille kattavan yleisnäkymän paperiteollisuuden tämänhetkiseen tilanteeseen ja tulevaisuuden näkymiin.

M-realn arvion mukaan maailman paperinkulutus tulee kasvamaan seuraavan kymmenen vuoden aikana keskimäärin noin 2,2 prosenttia vuodessa. Suurimmat kasvuodotukset kohdistuvat hienopaperiin, mutta sanomalehtipaperin kulutukseen ei odoteta aivan yhtä voimakasta kasvua.

Hannu Anttilan mukaan suurimmat kasvuodotukset kohdistuvat Itä-Eurooppaan ja Kiinaan. Koska paperi on painavaa tavaraa ja kuljetuskustannukset näyttelevät näin ollen merkittävää roolia lopputuotteen hinnassa, pyritään tuotantolaitoksia saamaan mahdollisimman lähelle markkinoita. Alan kansainvälistymisestä kertoo, että toimitusjohtaja Anttila oli saapunut Jyväskylään suoraan Uruguaista, missä hän oli ollut selvittämässä potentiaalisia laajentumismahdollisuuksia Etelä-Amerikan markkinoille.

– Saa nyt nähdä, Anttila tuumasi.

Kyselyiden mukaan opiskelijat nostavat nykyisin työpaikan turvattuuden toiselle sijalle heti palkkauksen jälkeen työpaikkojen houkuttelevuutta arvioitaessa. Myös paperiteollisuudessa on nähty viime aikoina ikäviä irtisanomisia, mutta Hannu Anttilan mukaan vastoin-

käymisistä ei kannata hätäkähtää liikaa.

– Kannattavuus on ollut koetuksella, mutta se kuuluu tällä alalla aina pelin henkeen. Kyllä teitä tarvitaan, Anttila sanoi nuorille paperi-insinööreille.

Paperiteollisuudessa haasteita on aiheutu-

M-realn toimitusjohtaja Hannu Anttila tarjosi opiskelijoille kattavan yleisnäkymän paperiteollisuuden tulevaisuuden näkymistä.



nut varsinkin dollarin alhaisesta kurssista ja Anttilan mukaan alalla olevasta ylikapasiteetista. Vaikka uusia, tehokkaampia paperikoneita on rakennettu jatkuvasti lisää, ei vanhoja koneita ole romutettu läheskään samaan tahtiin vaan ne ovat pysyneet heikommasta tuottavuudestaan huolimatta mukana markkinoilla. Toisaalta kysynnän tasaisuus ja kasvunäkyvät takaavat, että paperiteollisuus pysyy luotettavana työllistäjänä myös jatkossa.

Samalla kun ala muuttuu kansainvälisemmäksi, myös opiskelijoille asetetut vaatimuksen kasvavat. Englannin kielen sujuva hallinta ja tekniikan rautainen osaaminen ovat ensimmäisinä vaatimusten listalla, mutta lisäksi tulevaisuuden menestyjiltä toivotaan esimerkiksi liike-toimintaketjujen ymmärtämistä ja yleensäkin monipuolisuutta.

– Haasteet kovenevat. Minä en lupaa teille helppoa, mutta minä lupaan että mahdollisuuksia riittää, toimitusjohtaja Anttila sanoi.

TKK:lla opiskeleva Anna Behm kertoi FBI-päivillä kokemuksistaan brasilialaisella sellutehtaalla vietetystä kesästä.





**Aikaisemmin metsätieteitä yliopistos-
sa opiskellut Olli Luoto haluaisi näh-
dä puunjalostuksen laajempaa ko-
konaisuutena. ”TKK:lla ei hirveästi
mietitty mitä se on silloin kun puu on
vielä pystyssä metsässä.”**

useampi suomalainen paperi-in-
sinööri työskentelee muualla kuin
Suomessa. Toisaalta nykyisin suunta
voi olla myös toisin päin. Brysselis-
sä vuosia asunut **Andreas Lindberg**
muutti takaisin Suomeen aloittaak-
seen paperiteknikan opinnot viime
syksynä.

– Minä olen seurannut tuota kes-
kustelua ulkomaille sijoittumisesta,
mutta ei se ole välttämättä pelkkää
herkkua sekään. Loppupeleissä Suo-
mi on hieno paikka ja täällä kaikki
toimii tosi hyvin ja täällä on turval-
lista olla, Andreas sanoo.

Adreaksella ei olisi mitään kan-
sainvälisiä tehtäviä vastaankaan,
mutta aluksi pitää nähdä mistä pa-
peri-insinöörin työssä oikeasti on
kyse.

– Vaikka Kemijärvelle lähdetään,
Andreas lupaa.

AJAAKO MAAKUNTA TKK:N OHI?

Puunjalostustekniikan koulutusta
olisi runsaasti tarjolla lähempänäkin
teollisuuspaikkakuntia, mutta Ota-
niemen maine ja opiskeltavien ai-
neiden monipuolinen tarjonta hou-
kuttelevat opiskelijoita kauempaa-
kin, vaikka yhä useampi opiskelija
tuleekin pääkaupunkiseudulta.

Omilla ainevalinnoilla voi vaikut-
taa selvästi tulevan työpaikan sijain-
tiin. Pääkaupunkiseudulta löytyy
esimerkiksi paperiteollisuuden liit-
tyviä kemianteollisuuden toimijoita
ja tietenkin yritysten pääkonttoreita.

– Minä valmistaudun silleen,
etten joudu tehtaalle töihin, aina-
kaan tuotantoon. Harjoittelut suo-
ritin tuotannossa, mutta jatkossa
minä toivon hieman sosiaalisempaa
työtä toimiston puolelta, espoolai-
nen **Laura Nurminen** nauraa.

Laura kertoo, että vaikka osastolla
kuulee suurin piirtein kaikkia mah-
dollisia murteita, ei tällä ole kos-
kaan ollut mitään negatiivista vaiku-
tusta yhteishengen, pikemminkin
päinvastoin.

– Kaikki ovat ylpeitä omasta koti-
paikkakunnastaan ja murteestaan.

Joku saattaisi ajatella, että pi-
dempä tilinauha houkuttelisi nuoria
muuttamaan tarvittaessa kauaskin
kotoa. Useimmat nuoret paperi-in-
sinöörit kuitenkin kiistävät, että he
pääsisivät kuuluisille ”paperimiesten
palkoille” uran alkuvaiheessa. Tuo-
tantotyöskentelyssä palkoille pääsee,
mutta ammattiharjoittelussa palkka
laskee selvästi.

– Minä olin viime kesänä vuoro-
mestarina ja jokaisella alaisellani oli
parempi palkka kuin minulla, **Mai-
ja Saastamoinen** kertoo.

Toisin sanoen paperiteollisuuden
toimihenkilösopimus, jonka mu-
kaan esimiehillä pitäisi olla aina vä-
hintään kymmenen prosenttia pa-
rempi palkka kuin eniten tienavalla
alaisella, ei koske vielä harjoittelu-
vaiheessa olevia opiskelijoita. ■

KAIKKI TEEKKARIT EIVÄT HAAVEILE URASTA KEILANIEMESSÄ

Ovatko paperi-insinöörit valmiita muuttamaan ”läsäkoskelle”?

Kun Otaniemen pa-
perikiltalaiset puhu-
vat ”läsäkoskesta”,
he tarkoittavat Jäm-
sänkoskea, Valkea-
koskea, Tervakoskea, Äänekoskea,
Anjalankoskea, Kuusankoskea...
Vuosien saatossa (alun perin itäsuo-
malaista sahapaikkakuntaa tarkoit-
tanut) nimitys on muodostunut
puunjalostajien keskuudessa yleis-
ilmaisiksi kaikille koski-loppuisille
paikkakunnille. Suurin osa suoma-

MIKKO ARVINEN

– Siellä aktiviteetit putoavat mur-
to-osaan opiskelutoimintaan ver-
rattuna. Jos ajattelee jotain Jämsän-
koskeakin, niin eihän siellä ole kuin
yksi kauppa ja R-Kioski. Ja nyt tuli
Alko. Siinä sitten oot.

Nuori mies epäilee, että läheskään
kaikki puuteekkarit eivät ole välttä-
mättä hahmottaneet minkälaiseen
avioliittoon he ovat lupautuneet
opiskelut aloittaessaan.

– Moni joka tulee opiskelemaan
tälle osastolle, ei välttämättä tiedos-

– Jos ajatellaan vaikka jotain Kuus-
ankoskea, niin siellä kaupunki suu-
rin piirtein lähetti fiksiuimmat nuo-
ret opiskelemaan insinööreiksi ja
sitten ne otettiin tehtaalle takaisin.
Nyt se on kyllä vähenemässä, tyylik-
kääseen tummaan pukuun pukeutu-
nut nuori mies sanoo.

...KOSKI HERE I COME

Hämeenkyröstä kotoisin oleva **Pek-
ka Virtanen** opiskelee kolmatta

– Niinhän se on lähdeittä. Sel-
lutehtaita ei ole eteläisemmässä Suo-
messa oikein muualla kuin Valkea-
koskella ja itärajan tuntumassa, Pek-
ka kertoo Tampereen murteella.

Viime kesän Pekka vietti paperi-
tehtaalla Kemissä, mitä hän kehuu
mukavaksi ja vastaanottavaiseksi
kaupungiksi. Asunto järjestyi suo-
raan firman kautta ja tehdas huoleh-
ti muutenkin työntekijöiden hyvin-
voinnista entisaikojen malliin. Pek-
ka kertoo olevansa henkisesti täysin
valmis muuttamaan pidemmällekin.

– Sitten kun ollaan pääjohtaja-
tasoa, niin sitten palataan takaisin
Helsinkiin pääkonttoriin. Se on ta-
voitteena, Pekka nauraa.

Jotkut nuoret puunjalostajat
myöntävät jo ajatelleensa, että tule-
vaisuudessa lapsia voisi olla muka-
vampi kasvattaa pienemmällä paik-
kakunnalla.

– Olisihan se ikävää lähteä yksin
pelkästään työn perässä, mutta jon-
kun mukavan seurustelukumppanin
kanssahan voisi lähteä melkein mi-
hin vaan, nuoret tytöt pohtivat.

Joidenkin poikien jutuista taas
kuulee, että esimerkiksi metsästy-
s, kalastus ja ralliautoilu olisivat kiin-
nostavia harrastuksia. Ainakin met-
sästyksen parhaat olosuhteet löyty-
vät Kehä III:n pohjoispuolelta.

KEMIJÄRVELLE TAI MAAILMALLE

Valitettavasti läsäkoskeltakaan ei
löydy enää automaattisesti paikkaa
kaikille vastavalmistuneille. Suomes-
sa paperi-insinöörien työllisyystilan-
ne voisi opiskelijoiden mukaan olla
parempikin, mutta jos suostuu läh-
temään ulkomaille, löytyy paikkoja
varmemmin.

Suomesta valmistuu yli puolet
Euroopan ja neljännes koko maa-
 ilman paperi-insinööreistä, ja yhä

>> Polyteekkarin paperigallup. Otos: yksi bussilastillinen puun-
jalostajakiltalaisia matkalla Espoosta Jyväskylään.

laisen puunjalostusteollisuuden tär-
keimmistä paikkakunnista tunne-
taan juuri tehtaistaan, eikä niinkään
vaikkapa vilkkaasta yöelämästään.

Nimettömänä pysyttelevä 5. vuo-
den paperiteekkari kertoo työsken-
nelleensä Myllykoskella, Jämsänkos-
kella ja Kuusankoskella.

ta, että työpaikat eivät ole metropo-
leissa. Monelle pääkaupunkiseudul-
ta kotoisin olevalle se voi tulla jär-
kytyksenä.

Perinteisiltä teollisuuspaikkakun-
nilta kotoisin oleville uran valinta
on puolestaan saattanut monesti ol-
la itsestään selvää jo pienestä pitäen.

vuotta selluloosatekniikkaa. Vaik-
ka Kyröskosken paperitehtaat olivat
kotipaikkakunnalla melkein vieres-
sä, ei Pekka ole ajatellut palata van-
halle kotipaikkakunnalle. Sen sijaan
ajatus pohjoisempaan muuttamisesta
ei kuulosta Pekasta lainkaan has-
sumalta.



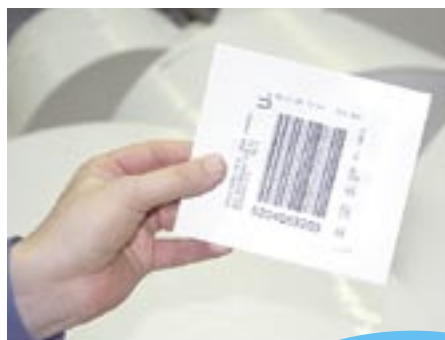
**Puunjalostajakillan viime vuoden puheen-
johtajalla Maija Saastamoisella oli viime
kesänä paperitehtaalla 186 alaista.**



Kaikki tiet vievät

paperitehtaal

SANTERI KONTINEN



■ **Paperi**
löytää tiensä
asiakkaan luo
viivakoodin
avulla.

AKT lakkoili viime syksynä. Kun lakko oli laajenemassa kemikaalikuljetuksiin, huomautti joku puoliääneen, että: ”Kohta muuten pysähtyvät paperitehtaat.” Lakko loppui siihen paikkaan. Nokian menestyksestä huolimatta, paperin vienti muodostaa yhä leijonanosan Suomen vientituloista.

Suomen eteläisin paperitehdas sijaitsee Lohjan Kirkniemessä. Sijainti asettaa omat erityispiirteensä tehtaan toiminnalle. Erityistä tarkkuutta ympäristöasioissa tarvitaan, koska tehdasta ympäröi tiheä kesäasutus ja jätevesien laskupaikana toimivan Lohjanjärven virkistyskäyttöarvo on erittäin suuri. Tämän lisäksi järven laskujoki kuuluu Natura 2000 -suojelualueisiin. Tehtaan tuotantojohtaja **Jari Tiura** kertoo, että Kirkniemessä paperitonnia varten tarvitaan noin kahdeksan kuutiota vettä. Määrä on Tiuran mukaan mekaanisen massanvalmistuksen sisältävistä paperitehtaista ylivoimaisesti alhaisin. Esimerkkinä hän mainitsee kilpailijan, joka käyttää tonnin valmistamiseen 15 kuutiota vettä. Vesilitra myös kierrätetään tehtaalla 15 kertaa. Kirkniemeen rakennettiin aikanaan Suomen paperiteollisuuden ensimmäinen biologinen jäteveden puhdistuslaitos.

Paperin valmistus aloitetaan sekoittamalla vettä ja mekaanisen massan sekä kemiallisen massan eli sellun puukuuituja löysäksi massasulpuksi. Kolmas tärkeä raaka-aine on täyteaine, jona käytetään jauhattua mineraalia. Näiden kolmen pääraaka-aineen muodostamaan seokseen lisätään myös erilaisia lisäaineita estämään vaikkapa liman muodostumista paperikoneeseen tai pitämään kurissa pihkan vaikutusta valmistusprosessissa. Tässä vaiheessa seoksen massasta 99,5 % on vettä.

Ensimmäinen prosessivaihe paperin tullessa paperikoneelle on viira. Yksinkertaisin viira kulkee vaakatasossa, ja viirakankaan materiaali muistuttaa kahvinsuodatinta. Tiura esittelee kaaviokuvaa kehittyneemmästä viirasta, jossa paperin kuiva-ainepitoisuus kasvaa 25 metrin matkalla 0,5 %:sta 18 %:iin. Nopean lasku-

toimituksen jälkeen saadaan, että aikaa tapahtumaan kuluu sekunti.

Tämän jälkeen niin sanotun pohjapaperin valmistus on karkeasti sanottuna veden poistoa paperimassasta. Lopputuotteessa vettä on noin 5 %. Liian kuiva paperi menettää joustavuutensa ja murtuu helposti.

Papereja voidaan luokitella esimerkiksi vetolujuuden mukaan. Vetolujuuden paperille antavat selluloosakuidut. Kysyn Tiuralta, eikö paperi olekin pohjimmiltaan eräänlainen komposiittirakenne? Tiura myöntää, että samat fysiikan lait pätevät niin paperissa kuin muissakin komposiiteissa.

PÄÄLLYSTYS NOSTAA PAPERIN ARVOA

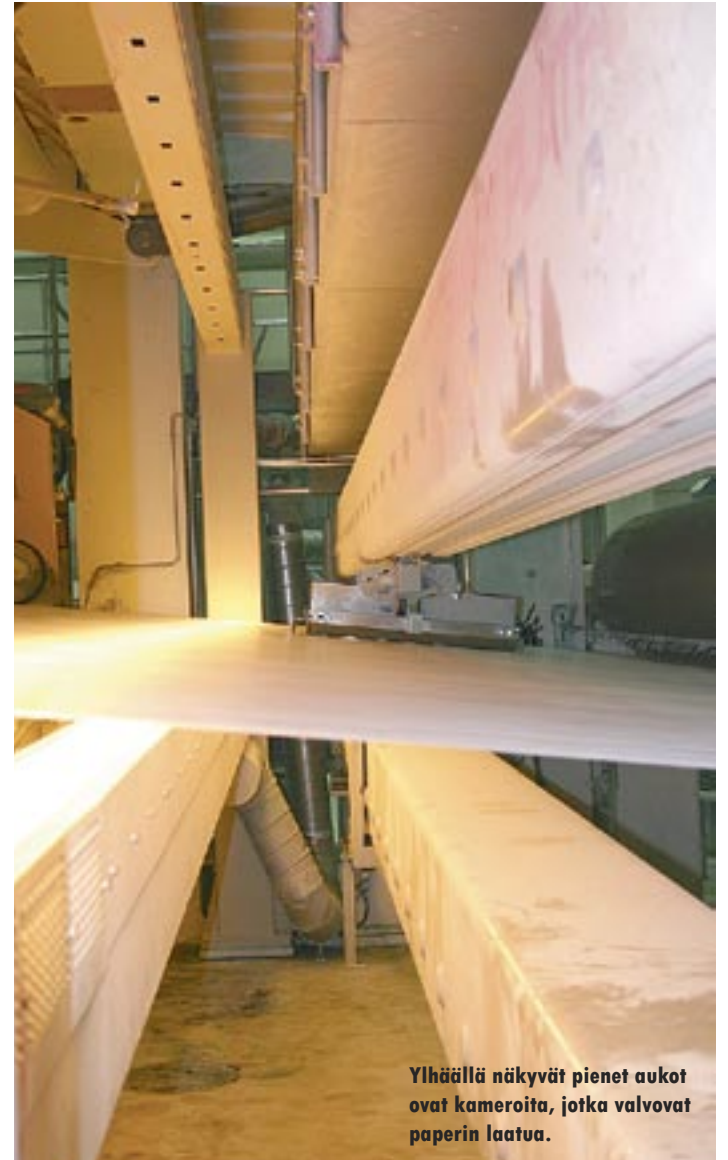
Pohjapaperin valmistuksen jälkeen paperia voidaan käsitellä edelleen. Ensimmäinen jälkikäsittelyvaihe on päällystys. ”Paperi ikään kuin maalataan”, kuvailee Tiura. Maalaukseen käytetään seosta, jota sanotaan pastaksi. Maalaus ei ole kauhean kaukaa haettu termi, sillä pasta sisältää samoja komponentteja kuin lateksi-maali. Päällystyksellä voidaan parantaa painoja ja vaaleusominaisuuksia. Päällystetylle paperille on tosin vaikea kirjoittaa lyijykynällä. Päällystytyn paperin jälkeen paperi voidaan vielä ajaa niin sanotun kalanterin läpi. Kalanteri on laite, jossa

Kirkniemen paperitehtaan tuotantojohtaja Jari Tiura kokeilee paperirainaa. (Tämä oli muuten ainakin minulta kiellettyä.)



Kymmenisen vuotta vanha paperitehdas on mukava työympäristö.

▼ Kalanteri, jossa paperi kiillotetaan.



Ylhäällä näkyvät pienet aukot ovat kameroita, jotka valvovat paperin laatua.



Lopputuote.

SÄHKÖÄ TEHDAS KULUTTAA SUURIN PIIRTEIN SAMAN VERRAN KUIN HELSINGIN KAUPUNGIN OMAKOTITALOUDET.

on kaksi tai useampia teloja, joiden välistä paperi ajetaan. Kalanterointi kiillottaa paperin.

Kirkniemen tehdasta varten on rakennettu oma voimalaitos. Sähköä tehdas kuluttaa suurin piirtein saman verran kuin Helsingin kaupungin omakotitaloudet. Sähkön voimalaitos tuottaa Venäjältä tuodusta kaasusta. ”Maakaasun käytöstä ei synny ollenkaan rikkipäästöjä. Hiilidioksidia tietysti syntyy, mikä on totta kai huono asia. Maakaasun käytöstä syntyy kuitenkin selvästi vähemmän hiilidioksidipäästöjä kuin muita fossiilisia polttoaineita käytettäessä”, pohtii Tiura.

Paperin raaka-aineena Kirkniemen tehdas käyttää paaleina tehtaalte saapuvaa sellua sekä tukeista valmistettavaa puuhioketta. Paperin valmistuksessa sellun ja puuhiokkeen osuudet vaihtelevat sitä mukaa minkälaista paperia halutaan. Esimerkiksi muotilehtien paksut ja kiiltävät paperit valmistetaan massasta, jossa sellua on suhteessa puuhiokkeeseen paljon. Toisena ääripäänä ovat vaikkapa erityisesti amerikkalaisissa lehdissä käytetyt paperit, jotka ovat usein ohuita ja vähemmän kiiltäviä. Nämä paperiladut on valmistettu massasta, jossa puuhioketta on paljon suhteessa selluun. Esimerkkinä lehdistä, joiden paperi on valmistettu etupäässä sellusta, ovat vaikkapa Vogue tai Elle. Halvemmalle laadulle painettuja lehtiä ovat muun muassa The Economist ja

Science. Arvelen, että Suomessa lehtien paperin laatu on kansainvälisesti vertailtuna korkea ja Tiura myöntääkin sen todeksi.

PAPERIKONETTA PYÖRITTÄÄ NYKYÄÄN MIKROPROSESSORI

Vielä jossain saattaa esiintyä käsitystä, että paperinvalmistus on puuhaa, jolla ei juuri ole tekemistä niin sanotun huipputekniikan kanssa. Ainakin Kirkniemen tehtaalla tämä ennakkoluulo osoittautuu täysin vääräksi. Moderni paperitehdas on suomalaisen koneenrakennuksen, kemiantekniikan, tietotekniikan, automaation, sähkötekniikan ja paperitekniikan riemuvoitto. Anteeksi mainoslausemainen rimpsu, mutta näin se todellakin vaikuttaisi olevan. Paperintekijöiden seurannassa hauras paperi kulkee Kirkniemen koneissa noin 90 kilometrin tuntivauhdilla. Teloja, joiden välistä paperi kulkee, on tyypillisessä paperikoneessa noin 200. Jokaista telaa pyörittää tietenkin oma sähkömoottori. Moottorien säätö on erittäin tarkkaa puuhaa. Ei riitä, että kaikki moottorit pyörivät samalla nopeudella. Paperin nopeus nimittäin muuttuu aavistuksen sen kulkiessa telojen välistä. Jotta paperi pysyisi sopivan kireällä, on jälkimmäisten telojen pyörittävä hiukan nopeammin kuin ensimmäisten.

Paperin valmistuksessa automaation, sähkötekniikan ja tietotekniikan osuus on lisääntynyt räjähdysmäisesti. Tiuralla oli itsellään automaatiokoulutusta ennen kuin hän tuli töihin Kirkniemeen. Tiuralla on myös selkeä käsitys miten paperi-insinöörien koulutusta tulisi kehittää. Hän toivoo koulutukseen jonkinlaista kurssia, jolla opetettaisiin perusteet edes aivan tavallisimmista kone-elimistä. ”Meillä on ollut kesätyöntekijöitä, joiden perustekniikan tuntemus on varsin puutteellista”, Tiura hämmästelee.

Paperin laatua valvotaan koneen käydessä. Varta vasten paperikoneita varten suunniteltu laitteisto vahtii muun muassa paperis-

valliset mikroprosessorit eivät siitä selviydy.” Myös paperin ajoittaista katkeamista koneessa tarkkaillaan kameroilla. Niin sanotut katkokamerat tallentavat tarkasti miten paperin repeäminen etenee. Tiura näyttää kuvaruudulta kuinka paperi on joskus aikaisemmin katkennut koneen sisällä. Pienen kelailun jälkeen kuvaruudulla on nähtävissä repeämisen alkukohta: ehkäpä millin halkaisijaltaan oleva reikä paperissa. Tämä siis saatiin selvästi näkyviin paperirainasta, joka juoksee kameran ohi noin yhdeksäkymppiä.

Kirkniemen tehtaalla on kolme paperikonetta, joista vanhin on kuusikymmentäluvulta ja uusimman vuodelta 1996. Tiura esittelee ensin teh-

TIURA TOIVOO PAPERI-INSINÖÖRIEN KOULUTUKSEEN JONKINLAISTA KURSSIA, JOLLA OPETETTAISIIN PERUSTEET EDES AIVAN TAVALLISIMMISTA KONE-ELIMISTÄ.

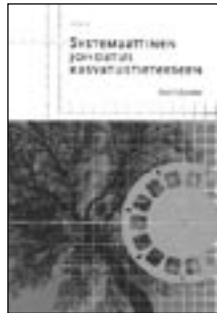
sa mahdollisesti esiintyviä reikiä ja paperin paksuutta. Reikiä valvotaan systeemillä, jossa rinnakkaiset kamerrat kuvaavat jatkuvasti alla juoksevaa paperirainaa. Laitteiston teknologia on osittain lainattu yhdysvaltalaisista vaikoilulentokoneista. Tiura kertoo myös, että valvonnassa käytetyt prosessorit on varta vasten räätälöity paperiteollisuuden tarpeisiin. ”Käsiteltävä tietomäärä on niin suuri, että ta-

taan vanhinta osaa. Todellisuus vastaa aika hyvin ennako-odotusta: hämärä, kosteankuuma teollisuushalli. Uusimmalle paperikoneelle joudumme kävelemään lyhyen tunnelin läpi. Ero vanhaan puoleen on valtava: uusi halli, jossa paperikone on, muistuttaa lähinnä laboratoriot. Kaikkialla on puhdasta ja valoisaa. Myös paperikoneen ääni on huomattavasti vaimeampi vanhempiin verrattuna. ■

Pääsykoekirjat Akateemisesta

Luetpa tärppejä tai pönttää opukset kannesta kanteen,
Akateemisen Kirjakaupan valikoimista löydät tarvittavan
tiedon opiskelupaikan saavuttamiseksi.

Kirjat Akateemisen myymälöistä ja
verkkokaupasta www.akateeminen.com
Hinnat voimassa 31.5.2005 saakka.



Pauli Siljander
**Systemaattinen
johdatus
kasvatustieteisiin**
OTAVA

27,90



Kaisa Häkkinen
**Kielitieteen
perusteet**
Suomalaisen Kirjallisuuden
Seura

14,50



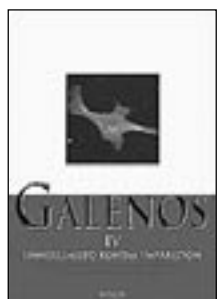
George Yule
Study of Language
Cambridge
University Press

19,90



William Downes
Language and Society
Cambridge
University Press

29,90



Erkki Hiltunen et al
Galenos IV
suomen- tai
ruotsinkielinen
WSOY

88,90



**Anna-Maija Lämsä &
Taru Hautala**
**Organisaatio-
käytännön
perusteet**
EDITA

33,90

Osoitteesta www.akateeminen.com/fin/opiskelijat
löydät kaikkien Suomen yliopistojen ja korkeakoulujen pääsy-
koekirjat. Kirjakauppojen välityksellä saatavat kirjat voit
ostaa myymälöistämme tai tilata netistä suoraan kotiisi.



AKATEEMINEN KIRJAKAUPPA

HELSINKI ITÄKESKUS TAPIOLA TURKU TAMPERE

>> TEEKKARIKYLÄN VALAISTUSTILANNE SELVITETTIIN VIRALLISESTI

TKY:N EDUSTAJISTO HYVÄKSYI viime viikolla pitämässään kokouksessa uuden toimenpideohjelman Teekkarikylän valaistuksen parantamisesta. Ohjelman mukaan TKY tulee parantamaan omassa hallinnassaan olevien alueiden valaistusta ja patistaa myös muita kiinteistönomistajia toimimaan ongelman ratkaisemiseksi. Ensimmäinen askel ongelman ratkaisemiseksi on nyt otettu, sillä selvitysten jälkeen eri valaisimien omistajat ovat nyt ainakin periaatteessa tiedossa. Teekkarikylän alueelta löytyy paitsi TKY:n, myös TKK:n, HOASin, OASin, Otahallin ja Espoon kaupungin vastuulla olevia valaisimia. Tähän saakka eri toimijat ovat syytelleet pimeistä valoista pääasiassa toisiaan sen sijaan, että valaisimia olisi aktiivisesti yritetty pitää kunnossa.

Ongelmakohtia löytyy lukuisia. Esimerkiksi JMT:n ja merenrannan välinen hiekkatie on pysynyt pimeänä koko talven ajan. Kävelytie on osa Espoon kaupungin ulkoilualueverkostoa, joten sen valaistus on Espoon kaupungin vastuulla. TKY lupaa olla jatkossakin tiiviisti yhteydessä Espoon kaupunkiin ongelman ratkaisemiseksi. Toisaalta myös TKY:n omistamien, rannan puolella olevien talojen ja Rantsun välinen valaistus on heikkoa. Tämän alueen valaistusta yritetään kehittää samalla kun rannan metsikön (ryteikön) harventamista jatketaan ensi kesänä.

Servin mökin edustan valaisimia on yritetty korjata koko talven ajan, mutta lamppujen sähkökatkot ovat pysyneet sitkeinä mysteerinä. Välillä lamput ovat palaneet, mutta kevään aikana niille vedetään todennäköisesti uudet johdot. Samalla Servin mökin sisäänkäynnin valaistusta parannetaan ja alueelle sijoitetaan muitakin valaisimia. Otarrannan uusien talojen alue on ollut tänä talvena kohtalaisen hämärää, mutta valaistus tulee paranemaan kunhan uudet talot saadaan valmiiksi. Pihatöiden yhteydessä alueelle tulee nykyaikaiset vaatimukset täyttävä valaistus.

Dipolin ja Otakaari 20:n välissä kulkeva ns. Pikku-Yrjön polku on erittäin huonosti valaistu ja pimeällä vaarallisen kuoppainen. Tie kuuluu Senaatti-kiinteistöjen hoitoon, mutta ensiparannuksena TKY lupaa hoitaa itse polun tuntuunsa olevat, omalla tontillaan olevat valaisimet kuntoon.

Nyt esitetyt toimenpideohjelman mukaan näyttäisi siltä, että TKY:n osalta valaisinongelma saattaa vihdoinkin olla ratkeamassa. Toivottavasti myös muut

kiinteistöyhtiöt ja Espoon kaupunki tuntevat vastuunsa yhteisestä ongelmasta. Tämän kaamoksen aikana läheskään kaikkia ongelma-kohtia ei tulla saamaan kuntoon, mutta toivottavasti tilanne saadaan kokonaisuudessaan paremmaksi viimeistään ensi syksyyn mennessä.

Parannusehdotukset perustuvat suurelta osin TKY:n projektityöntekijäksi palkkaamaan teekkari **Jussi Jääojan** tekemään selvityksen. Jääoja perehtyi tammikuun aikana Teekkarikylän valaisimien sijainteihin ja toimivuuteen. Edustajisto päätti marraskuun lopussa, että Teekkarikylän huonoa valaistustilannetta pitää selvittää. MIKKO A



Lähde vaihtoon!

**Malesia, USA ja
Vietnam**

MIBP on tunnettu ja suosittu vaihto-ohjelma Kuala Lumpurissa. Monet osallistujista ovatkin pitäneet vaihtoa jopa elämänsä parhaana aikana. MIBP ohjelman rinnalla ovat nyt tarjolla uudet kohteet Vietnam ja USA:n Dallas. Academy Accessin kohteista saat valintapäätöksen nopeasti ja voit lähteä sinne myös ystävien kanssa. Ohjelmiin ovat tervetulleita kaikkien yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen opiskelijat sekä myös jo valmistuneet, jotka haluavat esim. kokemuksia Aasiasta.

Lisätietoja ja hakuohjeet osoitteessa: www.academyaccess.com
Tri. Kari Jääskeläinen p. 040 501 7627

TEKKARIKYLÄN KUULUMISIA

Kyläjaosto sai jatkoajan

"Kyläneuvosto pahoittelee TKY:n toimia ja toivoo, että hallitus parantaisi tiedonkulkuaan. Kyläneuvosto pyytää TKY:n hallitusta ottamaan kolme sen kyläjaostosta pudottamaa, kyläneuvoston valitsemaa jäsentä mukaan kyläjaostoon."

KYLÄNEUVOSTO KOKOONTUI helmikuun alussa historiallisesti vuoden toiseen kokoukseensa. Uusintakokous päätettiin kutsua koolle, sillä osa kyläneuvoston jäsenistä oli tyytymättömiä TKY:n hallituksen päätökseen olla nimittämättä kaikkia kyläneuvoston ehdottamia henkilöitä Kylän käytännön asioita varsin pitkälle hoitavaan kyläjaostoon.

JMT2:n saunatiloissa Otakaaren bussipysäkkejä vastapäätä rintamalinjat olivat alusta saakka selvillä. Kyläneuvoston jäsenet istuivat suuren pöydän ympärillä ja TKY:n hallituksen edustajien paikka oli kirjaimellisesti baarin puolella, tarjoilutilan korkeilla pystyjakkarilla.

Kokouksen aluksi kyläneuvoston puheenjohtajaa **Petri Paavola** teki TKY:n edustajille selväksi, että ennen varsinaisia puheenvuoroja heidän on pyydettävä puheoikeutta kyläneuvostolta, mikä sitten myönnettiin.

TKY aloitti pahoittelemalla

TKY:n hallituksen puheenjohtajalle **Christian Elgille** on annettava tädet pisteet diplomatiasta, sillä hän aloitti puheenvuoronsa pyytämällä kyläneuvostolta anteeksi mahdollisesti hallituksen puutteellisesta tiedottamisesta aiheutunutta sekaannusta.

– Organisaatio ja järjestelmä ei ole aivan yksinkertainen. Siitä me olemme luultavasti yksimielisiä, että TKY:n sääntöjä ei ole varsinaisesti rikottu, mutta ehkä kuitenkin kirjoittamattomia sääntöjä, Christian Elg pahoitteli ja toivoi asiasta mahdollisimman rakentavaa yhteistä keskustelua.

Toisaalta Elg selvensi, että TKY:n asukastoiminnan tarkoituksena on, että asukkaat saavat osallistua päätöksentekoon, mutta he eivät tee kaikkia päätöksiä.

– Sitä varten meillä on edustajisto. Kylä on osa TKY:tä, eikä TKY:n ja Kylän vastakkainasettelu ole millään tavalla toivottavaa, Elg sanoi.

Alkupuheenvuoron jälkeen kyläneuvoston jäsenet halusivat siirtyä suoraan asiaan ja kysyä, miksi kyläjaoston kokoonpanoa haluttiin karsia alkuperäisestä ehdotuksesta. Kysymyksen vastannut hallituksen kylävastaava **Alexi Päiväläinen** päätti pitää kiinni alkuperäisestä selityksestä.

MIKKO ARVINEN

– Me uskomme, että tällä saadaan mahdollisimman tehokas kokoonpano. Esimerkiksi kokousaikojen sopiminen on helpompaa ja kaikilla on selkeät vastuujao, Aleks Päiväläinen sanoi.

Tämän jälkeen noin tunnin ajan kestänyt keskustelu on mahdollista tiivistää esimerkiksi Paavolan, **Rosenströmin** ja **Jukka Kommerin** useita kertoja ääneen lausumaan ajatukseen, jonka mukaan näin porukkaa saadaan tuskin aktivoitua, sillä aktiivisia kylätoimijoita on muutenkin vaikea löytää. Lisäksi



Edustajiston puheenjohtaja Anna Himmanen saapui kuuntelemaan kokousta. "Tietää sitten mistä puhutaan."

kaikki olivat harvinaisen yksimielisiä siitä, että kylätoimijoiden nykyiset vastuujao eivät ole toimivia ja että välillä Kylän asioiden hoitaminen on "ihan perseellään", kuten kokouksen puheenjohtaja asian ilmaisi.

Jatko jää nähtäväksi

Kyläjaoston roolista syntyneen väitelyn jälkeen **Jaakko Markkanen** halusi kysyä Elgiltä ja Päiväläiseltä olisiko mahdotonta harkita, että kyläjaostosta pudotetut henkilöt otettaisiin uudelleen mukaan. Epäsuorasta vastauksesta päätellen asiaa ei ainakaan juuri nyt harkita.

Tämän jälkeen kyläneuvosto päätti kaivaa esille isompia pyysyjiä. Äänestyksen jälkeen kyläneuvosto hyväksyi nootin, jonka mukaan ky-



Kyläneuvosto kokoontui ylimääräiseen kokoukseen 2. helmikuuta pöydän päässä istuneen Petri Paavolan johdolla.

heavy t-paitaan pukeutunut **Tommi Muona** onnistui keventämään tunnelmaa kommentoimalla Christian Elgin ja Aleks Päiväläisen tyylikäitä tummia pukuja: "Päätitte sitten vedota oikein kunnolla suomalaisen herravihaan?" Christian kertoi, että

tummat puvut oli laitettu päälle erästä tärkeää tapaamista varten. Tämän jälkeen kyläneuvosto esitti yhteisen paheksuntansa siitä, että pukuja ei ollut laitettu päälle heitä varten.

To be continued ... ehkä.



Kisakyläkoordinaattori Janne Viskari pitää Polyteekkarin lukijoita ajan tasalla MM-kisojen lähestymisestä kevään ajan ilmestyvällä Kisakylän kuulumisia -palstalla.

Kahden kisakylän väkeä



Edellisessä Polyteekkarissa kirjoittelin kuinka muuttajan aikataulu on äärimmäisen tiukka ja kaikilta muuttamaan joutuvilta asukkailta toivotaan joustavuutta ja pitkää pinnaa. Kirjoitin tuolloin yleisesti koko kisakylän alueesta ja ehkä tällä viikolla uskallan jo astua askeleen pidemmälle.

Heti Helsingin MM-kilpailujen jälkeen järjestetään Espoossa vammaisten avoimet yleisurheilun EM-kilpailut, joiden 1000 urheilijaa ja joukkueiden jäsentä myös majoittuvat tekkarikylässä. Näiden kisojen kisakylänä toimivat Otarannan uudet rakennukset, Jämeränaukio sekä HOAS:n Jämeräntaival I:n raput E-I. Turvajärjestelyiltään kisat sujuvat huomattavasti MM-kilpailuja matalammalla profiililla ja esimerkiksi MM-kilpailujen kisakylää ympäröivä aita puretaan. Otaniemessä majoittuvat vammaisurheilijat siis sekoittuvat koteihinsa palaavien opiskelijoiden joukkoon Jämeräntaipaleella liikkueensa. Moniarvoisuus ja kansainvälisyys Otanien katukuvassa lienevätkin tuolloin huipussaan.

Jämeränaukion ja HOAS:n talon asukkaille kaksi kisakylää merkitsee kuitenkin vielä muitakin taloja ankarampia muuttoaikatauluja, valitettavasti. Näissä taloissa asukkaiden tavaroiden poismuutot tapahtuvat heinäkuun viimeisenä viikonloppuna, jolloin muu kisakylä on jo kalustettu ja aidattu. Ensimmäiset urheilijat saapuvat heti maanantaina 1. elokuuta. Kaikki liikenne kisakylän alueella rauhoitetaan jo sunnuntai-iltana, jolloin siis Jämeränaukion ja HOAS:n talojen asukkaiden poismuutto täytyy käytännössä olla suoritettu. Alueen rauhoittamisen jälkeen Jämeräntaipaleella liikkuminen ilman akkreditointikorttia ei ole mahdollista. Kisakalusteet HOAS:n taloon jouduttaneenkin kuljettamaan Jämeräntaipaleen ja Servin Maijan tien välistä kuoppaista pyörätietä pitkin. Jännittää kuin jouluaattona.



TKY:n hallitus pudotti kyläjaoston kokoonpanosta esimerkiksi Eerin Rosenströmin.



ASIAA OPISKELURAUHASTA

LIITU VIISTÄÄ pitkin luentotaulua uskomattomalla nopeudella, luennoitsijan seikkaillessa vektoriavaruuksien syövereissä. Opiskelijat ovat jälleen selvinneet viikonlopun riennoista, kuka palannut kotoaan maalta, kuka Helsingin yöelämästä.

Vaikka väsyttää, on jaksettava keskittyä koska kerran paikan päälle on vaivauduttu. Onneksi paikalla on myös runsaasti opiskelijatovereita, joiden seurassa sessiosta muodostuu kertaheitolla huomattavasti viihdyttävämpi. Taululla kiemurteleva

numeroiden ja kreikkalaisten kirjainten muodostama käärme alkaa vaikuttaa muutenkin liian raskaalta väsyneelle mielelle. Ehkä onkin vain parempi kopioida merkki-hirviö vihkoon ja perehtyä asioihin tarkemmin myöhemmin. Samalla voikin kerrata kavereiden kanssa viime viikonlopun tapahtumat harmillisten epäselvyyksien välttä-

miseksi, eikä myöskään seuraavien juhlien suunnittelua kannata unohtaa. Huumori kukkii ja tuttujen totilukertomuksista saa hyvät naurut. Kaikilla on hauskaa.

Vai onko? Tuntuu että monilta on päässyt unohtumaan luennojen olemassaolon perimmäinen syy: tarkoitus oppia uutta osaavan opettajan johdolla ja mahdollisuus

elävöittää kirjasta löytyvää teoriaa ihmisenäkökulmasta. Allekirjoittanut ei liene ainoa, joka jatkuvasti törmää lähes jokaisella luennoilla toistuvaan, keskittymisen kannalta erittäin häiritsevään ns. pölinärinki-ilmiöön, jonka rinnalla jopa luennoitsija itse saattaa jäädä altavastajan asemaan äänenvoimakkuudessa. Luennoitsijat tohtivat harvemmin luennoilla käytäviin keskusteluihin puuttua, eikä myöskään opiskelijatovereiden kohteliailla huomautuksilla kovin pitkäikäistä vaimenusta todistettavasti saada aikaan. Valitettavasti kyseinen melu tuhoaa helposti muiden keskittymiskyvyn, ja se jos joku on todella vahingollista oppimiselle.

Haluaisiin meidän kaikkien pitävän mielessä sen mahdollisuuden, että se edessäsi istuva väsyneen oloinen opiskelija onkin valinnut aikaisen herätyksen ainoastaan ehtiäkseen oppimaan päivän aiheita, sen sijaan että olisi jäänyt kotiin nukkumaan vielä tuntikausiksi. Kyseinen henkilö saattaa tällöin arvostaa opetusta jopa niin paljon, että haluaa kirjaimellisesti kuulla mitä luennoitsijalla on sanottavana. Hän ei kuitenkaan välttämättä ole samaan aikaan kiinnostunut taemmalla rivillä istuvan porukan sosiaalisen elämän jännittävistä juonenkäänteistä tai paikallislehden viimeisimmistä leffa-arvosteluista. En myöskään usko luennoitsijoiden kokevan sitä erityisen loukkaavana, jos heidän opetustaan seurataan. Meidänkin kulttuurisamme kuuntelemista on joskus jopa pidetty kunnioittavana puhujaa kohtaan. Siispä vaikka verbaalinen sosiaalinen kanssakäyminen onkin elämänlaadun kulmakiviä, voisi sen mielellään jättää luentotauoille, vapaamuotoisempiin harjoitustilaisuuksiin tai jopa vapaa-ajalle.

Vaikka elämme yksilökeskeisyyden ja rajattoman kommunikation kulta-aikaa, pieni panostus kanssaihminen huomioonottamiseen olisi toivottavaa ellei jopa suotavaa. Lyhyen oppimäärän käytöstopojen peruskurssi ei myöskään varmasti tekisi pahaa tekniikan osaajillekaan.

Hiljainen Äänitorvi

Turvallisuus on kortilla, tällaisella.



Tästä eteenpäin raha on turvallisimmillaan kortilla. Ainakin silloin, kun kortissa lukee OP-Visa Electron. Se on käypää valuuttaa lähes kaikkialla: sillä maksat ostoksesi kassalla ja nostat käteistä liikutpa Suomessa tai ulkomailla. Sillä maksat myös laskusi maksuautomaatilla. Tule ja tilaa omasi jo tänään.

op.fi oko.fi OP 0100 0500



www.nyyti.fi

"Ette usko vallankumoukseen, siinä kaikki, ette usko!" Raakaluonteinen Stepan (Arto Pohjola) provosoi järjestön jäseniä uuteen iskuun.



Oikeamieliset, hyvien puolella

Alber Camus'n vuonna 1949 kirjoittama näytelmä "Oikeamieliset" kertoo terroristien näkökannan viime vuosisadan alun Venäjällä käytyyn hiljaiseen sotaan. Minkälaista on elämä niillä, joita ylivalta sortaa eikä kukaan kuuntele? Löyhästi tositahtumiin perustuva näytelmä näyttää minkälaisia ovat ihmiset, jotka tarttuvat terroriin viimeisimpänä keinona.

10-vuotias Teatteri Apollon on ohjaaja Jyrki Kalliuksen johdolla herättänyt eloon vanhan tekstin ja todistaa ettei vuosisadan aikana mikään ole muuttunut maailmassamme. Oikeamieliset: Dora (Piia Junkkari), Borja (Veli Laakkonen), Stepan (Arto Pohjola), Aleksei (Tommi Suojanen) sekä Janek (Tuomo Tarvas) edustavat vastarintaa, jonka ainoana tavoitteena on kukistaa vallalla oleva tyrannia, keinoilla millä hyvänsä. Kuitenkin myös vastarinnan eteen tulee

HENNA PARTANEN, KUVAT TUOMO TARVAS

tarve perustella omien tekojensa oikeutusta. Onko oikein estää tappamista tappamalla itse? Miten pystytään todistamaan kuka on lopulta oikeamielinen? Entä mihin on kaiken tuhon keskellä jäänyt rakkaus ja onni; se minkä puolesta oikeastaan taistellaan?

Suhteellisen raskas aihe on viety läpi yhtä raskaasti, katsojia säästelemättä. Camus'n poliittiseen tekstiin ja Kalliuksen kiivastahtiseen ohjaukseen kaipasi välillä pientä hengähdystaukoa ja aikaa sanoman sisäistämiseen. Parhaita hetkiä olivatkin musiikin, valojen ja hidastuksen avulla luodut kuvat terrori-iskuista sekä hiljaiset hetket joina tunnelman pystyi aistimaan ilman sanoja. Juuri rauhallisuuden ansiosta Tommi Suojasen roolityö Alekseina nousi esiin muiden joukosta. Vähäpuheisen Alekseina ahdistunut olemus kertoi oikeamielisten maailmasta enemmän kuin monet sanat.

"Hänen on kuoltava. Hän itse tahtoo sitä." Dora (Piia Junkkari) on luopunut toivosta kun Janek (Tuomo Tarvas) hirtetään.



Bändivastaava Pepe Vähä-Pesola pääsee hengailemaan Gravitaatiossa päästarojen backstageille, jotka sijaitsevat Dipolin A-salin yläparvella.

lä bändit vaikuttavat siihen, tuleeko ihmisiä paikalle vai ei. Suuria riskejä valinnoissa ei voi ottaa, joten Emma halusi esiintyjiksi nimekkään bändin sekä "nousevan nimen". Opiskelijatkin pystyvät Emmen mukaan vaikuttamaan esiintyjien valintaan. "Viimeksi Ota-suunnistuksessa ihmiset saivat ruksia paperille bändejä,

Tänä vuonna Gravitaatiossa lavalle nousevat Zen Café ja 51koodia. Valintojen takana on Gravitaatiotirehtööri Emma Nurmi. "Mietin mitä bändejä halusin esiintymään Dipoliin, meilailin bändien ohjelmatoimistoille ja kyselin tarjouksia, ja sieltä tuli sitten vastauksia", Emma tiivistää pääesiintyjien valintaprosessia. Emma kuitenkin lisää, että Teekkarijaosto oli koko ajan tietoinen siitä, mitä hän oli tekemässä.

Bändivalinnoilla on Emmen mukaan äärettömän suuri merkitys, sil-

ERIKA EEROLA

joita he haluavat kuunnella Dipolis- sa. Olemme käyneet ne laput läpi", Emma toteaa.

Illan varsinaiseksi pääesiintyjäksi ehdolla oli muutama suurempi bändi. Harkinnassa olivat muun muassa Apulanta ja Ismo Alanko Säätiö. Pääesiintyjän saaminen oli Emmen mukaan hieman hankalaa, sillä yhden bändin ollessa keikkatauolla, toiselle taas oli buukattu jotakin muuta samalle illalle ja joistakin bändeistä pyydettiin liian korkeaa hintaa.

Pääesiintyjäksi valikoitui lopul-

ta Emmen suosikki, Zen Café, jota Emma on digannut Taxi-biisistä lähtien. "Zen Café ei ole ollut esiintymässä Otaniemessä opiskeluaikanani. Bändi on ollut myös vähän aikaa tauolla, joten on taas kiva kuulla heitä", Emma perustelee valintaansa. Bändin keikkapalkkiota Emma ei kuitenkaan suostu paljastamaan, mutta hän toteaa, että aika hintavasta bändistä on kyse. Toisen pääesiintyjän valinnassa Emmalla ei ollut omia suosikkeja, joten "voittajan" usean ehdokkaan joukosta ratkaisi hinta-laatusuhde. Pestin sai 51koodia.

Gravitaation pääesiintyjät olivat selvillä jo viime vuoden loppupuolella. Bändeillä on kuitenkin etunaan kuukauden irtisanomisaika, joten esiintyjät voidaan julkistaa vasta kuukautta ennen bileitä.

NESTE- JA RUOKAHUOLTOA BÄNDEILLE

Bändit tulevat yleensä muutamaa tuntia ennen keikkaa paikalle, koska esimerkiksi sound checkit vievät aikaa. Takahuoneeseen on siis varattava syötävää ja juotavaa. "Bändit lähettävät ennen keikkaa bileiden järjestäjille raiderin eli kirjeen, missä kerrotaan, mitä bändit haluavat

back stagelle", kertoo Gravitaation bändivastaava Petri "Peppi" Vähä-Pesola, joka pitää Dipolibileissä jo toisen kerran huolta bändeistä.

Yleensä raideriin kuuluvat lämpimät ruoat bändille, roudareille ja äänimiehille sekä jotakin pientä nestehuoltoa. Peppen mukaan hyvän bändin erottaakin siitä, että kahden ylimääräisen kaljakopan tilalla on vettä. "Jos on vetänyt puoli koppaa kaljaa pohjalle, on yllättävän vaikeaa mennä lavalle hyppimään", Peppe naureskelee.

Peppen mukaan tekkarit ovat bilepiireissä tunnettuja siitä, että heiltä pystyy pyytämään raiderissa mitä tahansa, ja toive toteutuu. "Itse en ole kuitenkaan törmännyt mihinkään todella erikoisiin pyyntöihin", Peppe sanoo ja muistelee samalla Red Hot Chili Peppersin raideria, johon on kuulunut oma hiekkaranta ja kaksi blondia syöttämässä rypäleitä bändin jäsenille. 🍷

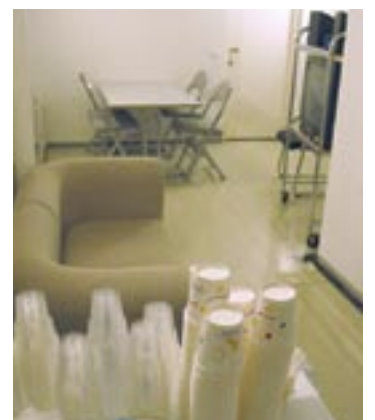
Zen Cafén takahuone Dipolis- sa. Bileitä edeltävänä päivänä vessa vedetään ja hanasta päästetään vettä, koska tilaa käytetään kolme kertaa vuodessa. Ilman toimenpidettä huone haisisi hirveälle.

DIPOLIBILEISSÄ
ESIINTYVÄT BÄNDIT EIVÄT HALUA
OMAA HIEKKARANTAA BLONDEINEEN
.....
Suomi on täynnä hyviä bändejä, joita olisi hauska nähdä
Dipolis- bileillä. Mutta miten pääesiintyjät valikoituvat Dipolibileisiin ja mitä starat järjestäjiltä vaativat?



Esimerkkejä 51koodin raiderista:

- Raikasta kylmää vettä muovipulloissa
- 1 kori virvoitusjuomia
- 1 kori keskiolutta
- Puhtaita pyyhkeitä (ei baarikäytössä olevia)
- Lämmin ruoka koko ryhmälle
- Pikkusuolaista purtavaa
- Tuoremehua





SAMPSA JAATINEN / KUVAT ESA VIRTANEN

FINNISH METAL EXPO

TÄNÄ VUONNA järjestettiin ensimmäistä kertaa Finnish Metal Expoksi nimetty kaksipäiväinen messu. Kaapelitehtaalta ei puuttunut mitään sellaista, etteikö voisi valehtelematta puhua vaikkapa festivaaleista. Kahdena päivänä esiintyi yhteensä lähes kaksikymmentä bändiä, joista tunnetuimmat olivat varmaankin kotimainen perusjyrä Tarot ja pimpelipompelia soitteleva Sonata Arctica.

Tanskalainen Mnemic sai yksinään hoitaa koko ulkomaalaisedustuksen bändien osalta. Vanhoja bändejä voimakkaammin esillä olivat uudemmat tulokkaat, kuten Hilselinko-kilpailuun osallistuneet demobändit, joista voittajaksi selviytyi turenkilainen SinKing. Hyvä Turenki.

Bändien lisäksi oli Nosturin suuren hallin toiseen osaan kasattu itse messut, joissa näytteilleasettajina oli suurimmaksi osaksi suomalaisia musiikkiteollisuutta ja lehdistöä. Suuremmilla raskaan musiikin festi-

vaaleilla, kuten myös lähes kaikilla suomalaisilla metallilehdillä, suurilla yhdistyksillä ja pienemmillä tuotantoyhtiöillä oli oma koju pystyssä.

Lähes kaikki nämä olivat paikalla esittelemässä toimintaansa, saamassa näkyvyyttä asialleen ja myymässä levyjään, lehtiään tai ideoitaan. Tai ehkäpä kaikki olivat vain ”juomassa ja skeneilemässä”, kuten totuuden puhujat, mokomat pahatkielet, asian ilmaisivat. Otaniemen omien mustiin pukeutujien Metal Club Mökä harkitsi hetken osallistumista näytteilleasettajana, mutta sitten päädyttiin kuitenkin rehtiin turismiin.

Paikalla oli tietysti valtaiset määrät myös muusikoita, jotka tällä kertaa vaelsivat meidän iloisten messuvieraiden seassa kuin laumat puhveleita. Yleensä heitä pitää tyytyä katselemaan lavalla. Loistava tilaisuus fanitella suomalaisia suosikkijoukkoja ja käydä humalassa jupisemassa

KAAPELILLA

niille, joiden musiikki tai habitus ei miellytä – mutta pois meistä tuo jälkimmäinen.

Äkkiseltään ajattelin, että täällä varmaan suomalaiset hevintekijät myös tutustuvat toisiinsa ja hankkivat kontakteja. Tämä ajatus oli naiivi ja hieman harhainen, sillä kahden päivän sivusta seuraamisen jälkeen olen varma, että kaikki suomalaiset, jotka työskentelevät metallin parissa, tuntevat toisensa jo valmiiksi.

Taisi kyseessä sittenkin olla suomalaisen metallikulttuuriväen omat juhlat, joihin poikkeuksellisesti oli kutsuttuna myös ravintoketjun alin porras, musiikkiteollisuuden plankton – yleisö.

KALJAKULMAUS ON FESTIVAALIEN SYKKIVÄ ELIN

Kolmantena jalkana tällä messuta-

ja kitaraklinikat. Näillä klinikoilla joku suurta kunnioitusta soittotaidoiltaan hankkinut rokkari pitää oppituntimaisen esittelyn siitä miten soitetaan ja harjoitellaan. Klinikat aloitti perjantaina Rotten Soundin **Kai Hahto**, jonka rento ja nopea paukuttelu oli todella viihdyttävää katseltavaa. Bassoklinikalla yleisöä viihdytti useammastakin orkesterista tuttu **Lauri Porra** ja rumpuja soittanut **Kalle Torniainen**. Porran repertuaarista löytyi Priimuksen bassojen tittelujen lisäksi ainakin basson hui-luäänillä soitettu Finlandia, joka taisi saada monelle aloittelevalle basistille isänmaallisesti kyynel silmiin.

Uskon vakaasti muidenkin klinikoiden toimineen, pitäjinä ollen muun muassa sellaiset kuuluisuudet kuin **Alexi Laiho** ja **Roope Latvala**, mutta itselläni vei jo jalka toiseen suuntaan. Vai olisiko se sittenkin ollut pienoinen jano, joka yllätti näillä tienoilla. Kävin nimittäin juomassa itseni mukavaksi

KÄVIN ESITTÄMÄSSÄ KÄRKKÄÄSTI HAVAINTOJANI SUOMALAISESTA METALLIMEDIASTA ERÄÄN LEHDEN STÄNDILLÄ. LEHDEN VÄKI OLI KUMMINKIN NIIN MUKAVAA, ETTÄ TILASIN AVIISIN, VAIKKA ALUN PERIN LÄHDIN SITÄ HAUKKUMAAN.

ja esittämässä kärkkäästi havaintojani suomalaisesta metallimediasta erään lehden ständillä. Lehden väki oli kumminkin niin mukavaa, että tilasin avisi-

Kovin vakavasta työnteosta ei tainnut olla kyse suurimmalla osalla edustustehtävissä pyörivistä henkilöistä. Melkein yhtä paljon kuin ständinsä takana, näki metallisteja kotoisassa otilassaan tuopposen ääressä. Ja miksipä se olutkarsina olisi yhtään sen huonompi paikka myydä vaikka muutama lehti kuin parinkymmenen metrin päässä oleva messukoju. Kaljakulmaus kuitenkin on festivaalien sykkivä elin, kuuma ydin ja tapahtumien myrskyn musta silmä. Sitä pait siellähän ovat kaikki kaverit, muusikot, ja ehkäpä **Mape Ollila**, **Stuba Nikula** tai joku muu paikan tärkeitä, joille jos kenelle on syytä kertoa heti kun mieleen tulvii koko skenen tilaa syväluotaavia näkemyksiä.

Olutkarsinoissa asuvat myös suomalaiset hevin paavit, jotka tutisten ja kuolaten ohjailevat tapahtumia vapisevalla kädellään.

Hauskaa oli katsella kuinka mukavasti muusikot ja lehdistökin tulivat toimeen. Toisaalta vain hieman mietityttää, että kuinka objektiivinen lehdistö osaa olla kun käytän-

nössä jokaisen jutun aihe on ystävä, kaveri tai vähintään tuttu. Toisaalta kai koko lähtökohta on jo tarkoitettu muuksi kuin varsinaisesti puolueetomaksi kulttuurijournalismiksi, sillä maasta ei montaa ihmistä löydy, joka metallilehdillä itsensä elättäisi.

TERÄSBETONIA JA METALLITOTUUTTA

Toisen päivän aloittanut Teräsbetoni sopi tunnelmannostattajana tällaiseen tilaisuuteen kuin kalja krapulaisen suuhun. Kaksikin päiväinen festivaali on niin pitkä, että jälkimäisenä aamuna tunnelma pitää toisinaan polkaista käyntiin rankoil-la keinoilla. Juuri sellainen keino Teräsbetoni on, sillä siinä tunsi uuden innon palaavan jäykistyneisiin niskoihin, kun laulaja ja muut soittajat saapastelevat lavalle paidoitta

huutaen yleisölle ”soturit” ratketakseen itsekin nauruun. Tilanteessa oli

jotain herkkää, sillä sekä yleisö että Teräsbetoni vetivät roolinsa hienosti läpi. Kaikki olivat kuin toisissaan, kukaan ei ollut toisissaan ja lopussa kaikki pitivät toisiaan hieman hölmöinä. Vaan ei Metalliekspoon ollut tarkoituksaan mitään älytiivistämöä lähteä pitämään. Teräsbetonin myötä annettiin toisillemme lupa kirjata tappio voitoksi, ja jatkaa siitä mihin perjantaina jäätiin.

Toinen päivä näytti menevän samalla tavalla raskaasti ja nopeasti kuin edellinenkin päivä. Iltapäivällä kuuden aikaan ihmettelee miten kello on noin vähän, ja puolilta öin vilkaisee seuraavan kerran kelloonsa hämmästyäkseen kuinka paljon se jo on. Ilma oli sakeana sosialisoitumista vieraiden ja tuttujen, artistien ja yleisön kesken.

Ei voi kuin istua tyytyväisenä ja ihmetellä mitä oikein tapahtui viikonloppuna, joka meni äkkiä ja jätti hyvän olon. Alustavien ovensuukyselyiden perusteella ei ensi kerrallakaan tarvitsisi tyhjiille saleille soittaa, vaan FME:n verkkouutisten mukaan revanssin kaipuu oli suurta sekä yleisön että näytteilleasettajien parissa. Tämän tapaisia lajityyli-messuja ei ole Suomessa ennen ollut eikä maailmallakaan monia, mutta tämän kokemuksen perusteella niitä varmasti tulee. ■



K

Kampus keskustelee

Ennennäkemättömän ahkerasti!

POLYTEKKARIN MIELIPIDEPALSTALLA SANA ON VAPAA KAIKILLE LUKIJOILLE. TOIMITUS@POLYTEKKARI.FI.

Hiukan lisää realismia kehitysyhteistyö-kommentteihin

Nimimerkki “Köyhien ystävä” otti Polyteekkarissa 02/2005 kantaa TKY:n hallituksen kehitysyhteistyötä koskeviin linjauksiin ja kysyi “haluaako TKY unohtaa kehitysmaiden opiskelijatovereit lopullisesti ja keskittyä pelkästään parempiosaisten suomalaiskollegoiden etujen itsekkääseen ja ahneeseen edistämiseen köyhien kustannuksella”. Hiukan vastaavaa oli havaittavissa Polyteekkarin viime syksyn SYL liittokokousta koskevissa puheenvuoroissa, joissa ihmeteltiin TKY:n linjauksia aiheen suhteen.

Useiden kehitysyhteistyöprojekteihin paikan päällä kehityismaissa osallistuneiden teekkareiden kanssa keskustelleena en voi muuta kuin ihmetellä aiheeseen idealistisen paheksuvasti suhtautuvien kannanottoja. Suurin osa kehitysyhteistyöhön nykyisellään suunnatuista (vero)varoista kulkeutuu viime kädessä aivan muiden kuin kehitysmaiden köyhien taskuihin, merkittävimpinä hyötyjinä sekalaiset välikäsien konsultit ja kohdemaiden korruptoituneet hallintoviranomaiset.

Vaikuttaa pahasti siltä, että tiettyä bruttokansantuoteosuutta kehitysyhteistyöhön äänekkäästi vaativat eivät juurikaan ole itse altistuneet aihepiiriin käytännön realiteeteille, joten suosittelisin lämpimästi hiukan tasapuolisempaa tarkastelua ennen nykyistä kehitysyhteistyömallia varauksetta ihannoivia mielenilmauksia. Sillä välin onnittelut TKY:lle varsin tervejärkisistä kannanotoista asian suhteen, toivottavasti virallinenkin poliittinen mielipide jossain vaiheessa havahtuu huomaamaan nykyistä selkeämmin kehitysyhteistyön käytännön ongelmat.

Kehitysyhteistyötä ideologisessa mielessä mutta ei nykymallin pohjalta kannattava veronmaksaja

TKY vastaa

Nimimerkki “Köyhien ystävä” esitti huolensa (PT 2/2005) TKY:n globaalista omastatunnosta. Taustalla on ylioppilaskunnan vuoden 2004 hallituksen viimeisessä kokouksessaan tekemä päätös tehdä selvitys, jonka tarkoituksena olisi mm. syventää TKY:n tietämystä kehitysyhteistyöasioista. Selvityksessä tulisi käydä ilmi myös TKY:n ja EU:n tehtävänjako asian suhteen. Vuoden alussa uusi hallitus ei vielä ollut miettinyt toimintasuunnitelmaansa eikä kokenut järkeväksi sitouttaa resursseja selvityksen tekemiseen.

Selvitystä, jossa käsiteltäisiin asiaa Euroopan unionin tasolla, ei välttämättä koettu oleelliseksi. Sen sijaan TKY:n hallitus miettii vuoden aikana muulla tavoin, minkälainen kehitysyhteistyötoiminta ylioppilaskunnallemme voisi sopia. Lisäksi TKY osallistuu SYL:n Kehitysyhteistyöasiain neuvottelukunnan KENKKU:n toimintaan ja on osaltaan mukana Suomen ja Tansanian hallitusten aloitteesta käynnistetyssä Helsinki-prosessissa, jonka tavoitteena on mm. edistää demokratiaa ja tasa-arvoa kansainvälisissä suhteissa. Prosessiin liittyen TKY osallistuu 15.3. Otaniemessä Globalisaatio ja vastuullinen yritys -keskustelutilaisuuden järjestelyihin.

Sini Numminen

TKY:n hallituksen kehitysyhteistyövastaava

Talouden liberalisoinnista

Ote kolumnista “ostetaan kolme kuukautta elämää” (Polyteekkari 02/05): “Kun vastavalmistunut, ahkerasti kesä- ja osa-aikatöitä tehnyt diplomi-insinööri astuu työelämään, hän pääsee vihdoin nauttimaan vakituisten tulojen suomasta vapaudesta ja siitä, että enää ei tarvitse hätäillä uran ja ensimmäisen työpaikan puolesta.”

Kovin itsevarmaa kirjoitusta työllistymisestä. Todellisuus on kuitenkin niin, että teidänkin koulutustanne vastaavat työpaikat ovat jo siirtymässä Kiinaan. Vapaakauppa on tupla-V:n ja Brysselin mielestä niin mukavaa, ettei Kiinan demokratian tasolla ole mitään merkitystä ja siksi sinne voidaan viedä kaikki, kunnes täällä ei ole jäljellä mitään. Harkitkaa siis jotain muuta elämänuraa tai sellaisten politiikkojen äänestämistä, jotka sanovat EI vapaakaupalle ja kiinalle.

N.M.

Jämeränpartaisesta insinööristä

En tiedä tiesittekö Jämeränpartaisen insinöörin historiaa sen tarkemmin kun kolumnistin nimimerkkiä valittiin. Hän on kuitenkin se, joka perinteisesti on antanut tempauskäskyt ja muuten kannustanut teekkariyhteisöä. Jämeränpartainen Insinööri on hyvin perinteikäs nimike joka nousee esille useimmiten tempauksien yhteydessä. Siteerakseni erästä erittäin vanhaa ohjesääntöä: “Jämeränpartainen Insinööri on polyteekkarien vapaissa harrastuksissa johtaja ja esikuva. Henkilönä hän on aina juhlalliseen salaperäisyyteen verhoutunut eikä hän sen vuoksi esiinny koskaan julkisesti. Hänen nimensä mainittakoon vain polyteekkaritoiminnan yhteydessä ja sille kuuluvalla arvonnannolla. Jämeränpartaisen Insinöörin nimen väärinkäyttö on estettävä.”

J.I. kuuluu siis vahvasti vanhoihin tekkariperinteisiin ja ainoastaan sinne.

Pekka Peitsi

TOIMITUS VASTAA Olemme pahoillamme. Nimimerkin valinta oli barkitsematonta ja hyvien teekkaritapojen vastaista. Kolumnisti palaa seuraavaan lehteen uudella nimimerkillä.
Mikko Arvinen

>> Saako lemmenjuomalla lempeä?

TYTTÖRYHMÄ TESTASI LÄHESTYVÄÄ YSTÄVÄNPÄIVÄÄ SILMÄLLÄPITÄEN LEMMENJUOMIA. OLIKO NIISTÄ MIHINKÄÄN?

LAPIN LEMMENJUOMA
Forsmanin vihreässä teessä pitäisi maistua lakka ja appelsiini. Teetä annostellaan 1 teelusikallinen kuppia kohden. Haudutusaika 3–5 minuuttia.

Testiryhmän kommentteja:
”Olin kuvitellut, että juoma olisi mausteisempaa.”
”Tämä on vähän kitkerää, maistuu ihan terveysteelle. Jos ajatellaan suhdetta, niin tämän juoman kanssa ollaan jo villasukka-asteella. Tällä juomalla ei kyllä saa edes niitä villasukkia pyörimään.”
”Tarjoaisin tätä vinkkinä siitä, että suhde on jo väljähtänyt.”
”Tämä on lievä pettymys, tästä puuttuu se Lapin eksotiikka.”

MARIKAN LEMMENJUOMA
2 appelsiinia
2 munankeltuaista
6 tl maitojauhetta
2 tl hunajaa
nokare vaniljaa

Insinööriopiskelija Marika neuvoa kotisivuillaan www.sunpoint.net/~mikkemarika/index.htm puristamaan appelsiinit ja vatkaamaan mehuun munankeltuaiset, maitojauheen, hunajan ja vaniljan. Juoman on kuohuttava ja maitojauheen liuettava täydellisesti. Tarjoillaan jääkuutioiden ja pillin kera.

Testiryhmän kommentteja:
”Aistillisemman näköinen kuin äskeinen tee. Jää vaahtoa ylähuuleen.”
”Tämä on hyvää, mutta ei vie ajatuksia lemmekäisiin touhuihin. Tätä tosin voisi tarjota lemmekkäiden puuhien jälkeen aamulla.”



ERIKA EEROLA
”Aika makea ja pirtsakka. Tulee mieleen auringonpaiste ja hymyhuulet. Tämä on ystävädrinkki, ei lemменjuoma.”
”Raikkaan makuinen, mutta ei herätä minkäänlaisia viboja.”

VALION LEMMENJUOMA
2 annosta:
4 rkl Valio Karpaloinen -mehua
kuohuviiniä

Valion mainossivuilla kehoitetaan mittaamaan ensin mehu kuohuviinilaseihin ja kaatamaan päälle jääkaappikylmää kuohuviiniä.

Testiryhmän kommentteja:
”Tämä on hyvän vaaleanpunertavan väristä, jos ajattelee juoman tarkoitusta. Maistuu kuivalle siiderille.”
”Tässä drinkissä on jo enemmän yritystä. Maku on viipyilevä, hiukkasen samettinen.”
”Toimii varmaan jos useamman lasillisen kippaa.”
”Jos joku kundi tarjoaisi tällaista, hymyilisin ainakin nätisti.”

LEMMEN JÄTTILÄINEN
Testiryhmä suunnitteli itse oman lemменjuoma-drinkin erityisesti miehiä ajatellen. Pistä lasiin mansikkasiivuja, jäämurskaa, jaloviinaa ja sekoita. Jos tämäkään ei maistu, niin aina voit tarjota drinkin nimeltä Talonmiehen Vapaapäivä. Se on jallukola ilman kolaa.

Testiryhmän kommentteja:
”Näissä mansikoissa on aistillista meininkiä. Tämä ei ollut niin pahaa kuin kuvittelin.”
”Sympaattinen drinkki. Toisaalta haluaako mies juoda jallun jalluna? Tässä on kuitenkin yritystä.”
”Ennakkoluuloton yhdistelmä, persoonallista tatsia.”
”Eniten lemменjuoma näistä testijuomista: selkeä tunnistettava maku ja mansikat. Tällä voisi vaikka onnistuakin.”

Akateemisen jaloviinaseura Jallun kommentti:
Empiiristen havaintojemme perusteella tähdet ja mansikat puhkeavat loistokkaimpaan kukkaansa erilaisissa kasvuympäristöissä. Talonmiehen vapaapäivä puolestaan saa yhden tähden loistamaan niin jalosti, että sitä tuskin kukaan mies voi vastustaa. Niinpä toivommekin naisille jaksamista lemменkipeydestään huolimatta talonmiehen vapaapäivään asti.

Ystävänpäivää vietetään 14.2.

Vasemmalla Marikan lemменjuoma, alarivissä vasemmalla Valion lemменjuoma ja oikealla Lemmen jättiläinen.





TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

TKY:n vippilainat

TKY:n jäsenenä voit saada ylioppilaskunnasta akuuttiin rahapulaan 200 tai 400 euron suuruisen vippilainan. Laina-aika on kolme kuukautta, ja lainan käsittelykulut ovat 8,40 tai 13,50 euroa lainasumman suuruuden mukaan.

Lainan saamiseksi tarvitset kaksi takaajaa, jotka ovat TKY:n jäseniä.

Lisätietoja ja lainannostopalvelun tarjoaa TKY:n kassa, p. (09) 468 2150.

Foreign Students –Do you have A-status in your residence permit?

Non-citizens of Finland can get financial aid for studies in Finland if they live in Finland on a permanent basis for a purpose other than studying. From 1.8.2004 onwards foreign students with A-status in their residence permit don't have to wait for two years to get financial aid for students from KELA. This requires that they are registered as a permanent resident in the Finnish population register system. If you come to Finland solely for the purpose of attending an university, you cannot get Finnish student financial aid.

More information: Office of Financial Aid for Students, Helsinki University of Technology, the second floor of the main building.

Tiedotustilaisuus TKK:n henkilökunnalle ja opiskelijoille

Yleisurheilun MM-kilpailut järjestetään Helsingissä ensi elokuussa ja myös tällä kertaa kisakylä sijaitsee Otaniemen teekkarikylässä 1.8.–15.8.2005. Kisakylä aiheuttaa Otaniemen alueella poikkeusjärjestelyjä, jotka saattavat vaikuttaa mm. Otaniemen tiedeyhteisön työntekijöiden ja opiskelijoiden kulkemiseen (esim. laboratorioilla työskentelevät), ruokailuun ja muihin päivärutiineihin. Teekkarikylän asukkailla järjestetään erikseen tiedotustilaisuus myöhemmin keväällä.

Kisaorganisaatio järjestää yhteistyössä TKK:n kanssa kaksi samansisältöistä tiedotustilaisuutta, joihin on vapaa pääsy kaikilla asiasta kiinnostuneilla:

ma 14.2.2005 kello 14.00–16.00. Paikka: TKK:n päärakennuksen E-sali, Otakaari 1 F. to 17.2.2005 kello 14.00–16.00. Paikka: TKK:n päärakennuksen B-sali, Otakaari 1 F.

Ohjelma:

- Avas: vararehtori Olavi Nevanlinna/vararehtori Mauri Airila, Teknillinen korkeakoulu
- Helsinki2005 yleisinfo: toimitusjohtaja Antti Pihlakoski
- Kisakylän toiminnan esittely: kisakylän päällikkö Arto Ahola
- Akkreditointijärjestelyt (kulkukorttijärjestelyt): akkreditointipäällikkö Kirsi Hänninen

"Liikaa nostettuja" opintotukikuukausia voi palauttaa 31.3.2005 saakka

Jos opintotuen tuloarajasi ylittyivät vuonna 2004, voit palauttaa tukikuukaudet maaliskuun 2005 loppuun mennessä. Laske siis yhteen tulosi vuodelta 2004 ja vertaa niitä vapaan tulosi rajaan. Vapaan tulon rajat sekä tiedot mukaan laskettavista tuloista löydät Kelan sivuilta www.kela.fi/opintotuki.

Liikaa nostetut opintotukikuukaudet kannattaa palauttaa maaliskuun loppuun mennessä. Näin vältät takaisinperinnältä, jossa liikaa maksettu tuki peritään takaisin 15 %:lla korotettuna. Palauttamalla ylimääräiset opintotukikuukaudet ajallaan palauttamasi tukikuukaudet muuttuvat jälleen käyttämättömiksi kuukausiksi (jos puolestaan et huolehdi palautuksesta ajallaan, menettät tulovalvonnessa liikaa nostamasi opintotukikuukaudet).

TKY:n jäsen ja vailla asuntoa?

Hae asuntoa Ylioppilaskuntien asunnonvälityksen kautta! Asuntoa voivat hakea myös jatko-opiskelijat, jotka ovat maksaneet ylioppilaskunnan jäsenmaksun. Asunnon hake-
miseksi riittää ylioppilaskunnan jäsenyys, ja koska asunnot ovat yksityisiltä vuokranantajilta, kukaan ei tarkkaile opinto-
viikkorajoja tai opiskeluaikaa. Ei välityspalkkiota! Tarjolla on myös kimppakämppejä ja yksioit.
Lisätietoja: www.helsinki.fi/hyy/asunto

Hae stipendiä!

TKY jakaa vuosittain stipendejä opinnoissaan menestyneille ja ylioppilaskuntatoiminnassa aktiivisille jäsenilleen.

Vuoden 2005 opinto- ja ylioppilaskuntatoimintastipendien haku on auennut. Stipendien hakuaika on maanantaihin 14.3.2005 klo 16.00 saakka.

Lisätietoa stipendien hausta ja niiden myöntöperusteista löytyy TKY:n sivuilta, www.tky.fi > palvelut > stipendit.

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunta hakee pääsihteeriä

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunta (TKY) on 11 000 jäsenen yleishyödyllinen yhteisö, joka edistää jäsentensä hyvinvointia, tuo opiskelijanäkökulman TKK:n koulutuksen kehittämiseen, tarjoaa jäsenilleen palveluita ja toimii jäsentensä yhdyssiteenä yhteiskunnan eri toimijoiden välillä. TKY:n omaisuus on noin 70 M euroa ja vuosittainen liikevaihto yli 7 M euroa. Omaisuus koostuu mm. Otaniemessä sijaitsevasta Teekkarikylästä, jossa on n. 2000 asukasta. TKY:n palveluksessa on kymmenen vakituista työntekijää, 15–20 määräaikaista työntekijää sekä kymmeniä vapaaehtoisia toimijoita.

Pääsihteeri on TKY:n järjestötoiminnan työntekijöiden esimies, vastaa järjestötoiminnan taloudesta (liikevaihto n. 1 M euroa), osallistuu hallituksen, edustajiston ja taloustoimikunnan kokouksiin ja toimintaan. Lisäksi pääsihteeri osallistuu teekkariyhteisön kehittämisen ja yhteistyöhön TKK:n ja muiden yhteistyötahojen kanssa.

Tarjoamme haasteellisen työn, innovatiivisen ja mukavan työyhteisön sekä mieleenpainuvia kokemuksia. Odotamme valittavalta henkilöltä kokemusta järjestötoiminnasta, kykyä hallita laajoja kokonaisuuksia sekä ennakkoluulotonta ja positiivista asennetta. Monipuolinen työkokemus erilaisista tehtävistä sekä tekkarimaailman tuntemus katsotaan eduksi.

Pääsihteerin toimikausi on kaksivuotinen: se alkaa 1.8.2005 ja päättyy 31.7.2007. Toimikauteen liittyvä kokopäiväinen perehdytys alkaa kuitenkin jo kesäkuun alusta. Kaksivuotiskauden lisäksi pääsihteerillä on mahdollisuus erikseen hakea edustajistolta toimikauden jatkamista yhdellä vuodella. Tällöin toimikausi päättyy 31.7.2008. Pääsihteerin on ilmoitettava päätöksestään jatkokauden suhteen 31.12.2006 mennessä.

Työ on kokopäiväinen. Palkka on ensimmäisenä vuotena valtion 1.3.2005 voimaan tulevan palkkaluokan A 21 mukainen (n. 2000 euroa/kk) ja toisena vuotena A 23 mukainen (n. 2300 euroa/kk). Ylempi korkeakoulututkinto nostaa palkkaa yhdellä palkkaluokalla. Mahdollisen kolmannen vuoden palkasta päätetään erikseen.

Vapaamuotoiset kirjalliset hakemukset ansioluettelointeen pyydetään toimittamaan 1.3.2005 klo 16.00 mennessä pääsihteeri Rauli Oikarisen osoitteeseen TKY, Otakaari 11, PL 69, 02151 Espoo. Myöhässä tulleita hakemuksia ei käsitellä.

*Lisätietoja antaa TKY:n pääsihteeri Rauli Oikarinen, puh. 468 2103, rauli.oikarinen@tky.fi
Lisää tietoa pääsihteerivalinnasta löydät myös osoitteesta www.tky.fi/paasihteerivalinta.*

News-palvelimen muutto ja käyttökato 18.2.–20.2.

Otaniemen kampuksen uutisryhmät siirretään kunniakkaasti palvelleesta Otax-palvelimesta uuteen koneeseen viikonloppuna 18.2.–20.2. Uutisryhmissä on tällöin käyttökato. Käyttäjää kehoitetaan muuttamaan katkon JÄLKEEN uutistenlukijoihinsa palvelimen nimeksi news.tky.fi.

Myös nyt käytössä oleva nimi news.tky.hut.fi toimii toistaiseksi. Sen sijaan osoitteesta otax.tky.hut.fi ei uutisia pysty jatkossa enää lukemaan. Ohjeita palvelinnimen muuttamiseksi eri uutistenlukijoissa löytyy TKK:n ATK-keskuksen sivuilta osoitteesta <http://www.hut.fi/atk/oppaat/news/>

Uutisryhmiä voi jatkossakin lukea sekä ylioppilaskunnan, että korkeakoulun webbiittymien kautta. TKK:n webnews-palvelun käyttöön tarvitaan palvelusalasanaa (<http://www.hut.fi/atk/oppaat/salasanat/>).

TKY:n webnews siirtyy osoitteeseen <http://news.tky.fi/> TKK:n webnews löytyy osoitteesta <http://webnews.hut.fi/>

TKY:n lukkarihaku auki

Ylioppilaskunta etsii lukkaria kaksivuotiskaudelle 2005–2006. Mikäli olet laulutaitoinen ja pidät laulamisesta sekä laulunjohtamisesta ja olet kiinnostunut tehtävästä, saattaa tehtävä olla juuri sinua varten!

TKY:n lukkarin tehtävin kuuluu varsinaisen lukkaroinnin (mm. TKY:n vuosijuhlat) ohella myös koko TKY:n piirissä toimivan lukkaritoiminnan koordinoiminen ja kehittäminen. Tämä pitää sisällään mm. lukkariseminaarin järjestämisen. Ylioppilaskunnan lukkaritoiminta ei myöskään ole yksinäistä puuhaa, sillä nykyään TKY:llä on kaksi kaksivuotiskaudella toimivaa lukkaria (mestari ja kisälli), joista toinen vaihtuu aina vuoden välein.

Mikäli mielenkiintosi heräsi, niin ota yhteyttä ja vastaamme mielellämme kysymyksiinne. Jouni Saarenpää, TKYH Teekkariasiat (jouni.saarenpaa@tky.fi), Saku Partanen, TKY:n lukkari 2003–2004 (saku.partanen@hut.fi), Janne Toivola, TKY:n lukkarimestari 2005 (janne.toivola@iki.fi).



TAPAHTUMAKALENTERI

Killat ja yhdistykset! Toimittakaa tiedot ajankohtaisista tapahtumistanne viimeistään 7 päivää ennen lehden ilmestymistä osoitteeseen: toimitus@polyteekkari.fi. Otsikosta on hyvä ilmetä, että materiaali on tarkoitettu tälle palstalle. Tapahtumia voi esitellä lyhyesti, liittää mukaan myös yhteystiedot.

KILLAT

Athene

To 10.2. Retropeli-ilta 2, OLOhuone. Kasarinostalgikkojen kosto. Amiga500, nes, snes, megadrive, C64, saturn...jos ei muuten niin emulaattorilla. Ma 14.2.Ystävänäpäiväsit, Smökki + OK20. Sitsataan sisarkiltojen (AS&TiK) kanssa ystäväillisissä merkeissä Smökin hämärässä. Ke 16.2. Firmailta, OK20 pieni+iso.

Kutsutaan pari kivaa firmaa Niemeen syömään, saunomaan ja kertomaan meille tarinoita. To 24.2.Athene ry:n vuosikokous + jatkosauna, TU1.

Maanmittarikilta

10.2. Liikuntaa ja sauna.
16.2. Ystisbileet.
17.2. Liikuntaa ja sauna.
21.2. Harkkasauna I.

Prodeko

8.–10.2. VISION-seminaari: ”Facing the new EU-countries”.
12.2. Akateeminen MM-kyökki Hervannassa, kaikki joukolla mukaan!
17.2. Hypotermia Rantsulla.

Puunjalostajakilta

8.2. Laskiaistiistai.
15.2. ISO-ilta, Gorsu.

16.2. Krupularisaattori.
17.2. Vuosikokous, KCL: ruokala klo 18.00.
21.2. Tanssikurssi.
22.2. Tapakoulutus.
26.2. LX Kuumahionta.

Rakennusinsinööriilta

10.2. Lauuilta (FK-KK-IK) klo 19 Wanhalla Poliilla, Lönnrotinkatu 29, Helsinki.
11.2. Killan ylimääräinen kokous klo 11.00.
16.2. Ystisbileet mittareiden kanssa.
17.2. Rakentamisen kansainvälistyminen -seminaari kaikille raksalaisille klo 14 alkaen R1:ssä.
18.2. Killan vuosikokous klo 14.00.

Tietokilta

8.2. Gravitatio 2005 klo 20, Dipoli.
10.2. Tietokillan kuukausikokous klo 14,

Sali T5.
10.2. Ölhävi, Smökki.
12.2. Akateemisen Kyykän MM-kilpailu 2005, Hervanta, Tampere.
14.2. Ystävänäpäiväsit klo 19, Smökki, OK20.
22.2. Laskettelureissu, Himos.
24.2. Tietokillan vuosikokous ja jatkot, sali TU2, gorsu.
2.3. Vanhojentanssien kertaus, Smökki.
4.3. Muistinnollaus 10011, X,Y, Rantsu, Z.
9.3. Maisteluilta, JMT 3A takkakabinetti.

YHDISTYKSET

AEGEE

AEGEEssa tapahtuu, niin Helsingissä kuin ympäri Eurooppaa! Joka keskiviikko tapaamme klo 19.45 La Fiolessa (Eerikinkatu).
March European theme night
15.–21.3. Exchange

visit to Sibiu, Romania: Religious fundamentalism: ”Melting pot or salad bowl”.
15.–17.4. North Regional Meeting, Turku.
More information at www.aegEE.org/events
Lisätietoa: www.helsinki.fi/jarj/aegEE

AIESEC HUT

A global student organisation welcomes you to join :)
9.2. Do you know what I mean? - Discussion evening. Come to Domus Academica, Hietaniemenkatu 14 DC at 19:00. Discussion on relationships in which partners come from different cultures.
10.2. VWork Abroad application help. Come to Maarintalo at 10–12.
11.2. Deadline for Work Abroad applications. Apply NOW at www.aiesec.fi.

aiesec.fi.
19.–20.2. Cottage weekend. Local training seminar – loads of fun and a great opportunity for new people to see what AIESEC is all about! Sign up to mirje.haavisto@hut.fi.
21.2. AIESEC-KY’S birthday party, come to KY. You are welcome to celebrate AIESEC’s 57th birthday! The ticket is 15€. Sign up to: aiesec@ky.hkkk.fi.
Every Thursday Iguana pub night, Aleksanterinkatu 48 @19:30. www.tky.hut.fi/aiesec

Otaniemen Ympäristöseura

Pe 11.2. Kirjallisuusilta, Teekkarimuseo. Keskustelua Pentti Linkolan Voisiko Elämä Voittaa -kirjan esseistä.
Ke 23.2. Saunailta, JMT 3A kattosauna.

Puumekanistikerho

Ma 14.2. Vuosikokous klo 16.15. Sali Pm.

Teekkaripurjehtijat

Teekkaripurjehtijat järjestää saaristo- ja rannikkolaivuritutkintoihin tähtäviä kursseja. Saaristolaivurikurssi tarjoaa hyvää perustietoa kaikille vesilläliikkujille. Rannikkolaivurikurssi on jatkoa saaristolaivurikursseille. Saaristolaivurikurssin ensimmäinen luento on ke 23.2., rannikkolaivurikurssin ma 28.2., molemmat rakennustekniikan osaston salissa R1 klo 17:30–20. Lisätietoa ja ilmoittautuminen osoitteessa <http://tky.hut.fi/~trip>

Telehpy

Pe 18.2. Excu Kiasmaan.
Pe 4.3. Saunailta, JMT 3A Kattosauna.
To 17.3. Teeilta, JMT 3A Takkakabinetti.
Lisätietoja: www.tky.hut.fi/~telehpy

MUUT

HCC The Clubilla!

Torstaina 24.2. klo 22:00 räjähtää käyntiin HCC. Luvassa livemusiikkia, happy hour klo 22:00–24:00 ja tanakkaa menoa! Liput 3€, ovelta 4€.

TUUKKA-NALLE

